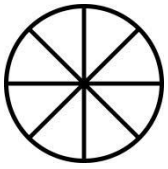

Leis bíblicas do poder

O poder absoluto de Xesucristo non corrompe.

E achegouse Xesús e faloulles, dicindo: Todo poder me foi dado no ceo e na terra. Ide, pois, e educade a todas as nacións, bautizándoos no nome do Pai, e do Fillo, e do Espírito Santo; ensinándolles a gardar todo o que vos mandei. E velaquí, eu estou convosco todos os días, ata o fin do mundo. Amén. Mateo 28:18-20

Pero recibiredes poder, cando o Espírito Santo veña sobre vós, e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria, e ata os confíns da terra. Feitos 1:8

Pentateuco

E sabedes que servín ao voso pai con todo o meu poder. Teño poder para facervos dano, pero o Deus do voso pai díxome onte á noite: "Gárdate de non falarlle a Xacob nin ben nin mal". Xénese 31:6 , 29

E dixo: «Non se chamará máis o teu nome Xacob, senón Israel, porque coma un príncipe tes poder con Deus e cos homes, e prevaleciches». Xénese 32:28

Rubén, ti es o meu primoxénito, a miña forza e o comezo da miña forza, a excelencia da dignidade e a excelencia do poder. Xénese 49:3

E por esta razón te levantei, para mostrar en ti o meu poder e para que o meu nome sexa anunciado por toda a terra. Éxodo 9:16

A túa dereita, oh Señor, volveuse gloriosa en poder; a túa dereita, oh Señor, esmagou o inimigo. Éxodo 15:6

Se ela non agrada ao seu amo, que a prometeu consigo, entón deixará que sexa rescatada; non terá dereito a vendela a unha nación estranxeira, xa que tratou con ela con engano. Éxodo 21:8

E Moisés suplicoulle ao Señor, o seu Deus, e dixo: Señor, por que se acendea a túa ira contra o teu pobo, que sacaches da terra de Exipto con gran poder e con man poderosa? Éxodo 32:11

Quebrarei o orgullo do teu poder, farei que o teu ceo sexa coma o ferro e a túa terra coma o bronce. E caerán uns sobre outros coma diante dunha espada, sen que ninguén os persiga; e non teredes forza para resistir aos vosos inimigos. Levítico 26:19 , 37

E agora, prégoche, que o poder do meu Señor sexa grande, como dixeches, dicindo: Números 14:17

E Balaam respondeu a Balak: Velaquí, eu veño a ti. Teño agora algunha forza para dicir algo? A palabra que Deus me poña na boca, esa direi. Números 22:38

E porque amou aos teus pais, escolleu a súa descendencia despois deles e sacoute de Exipto, diante da súa presenza e co seu poderoso poder; Deuteronomio 4:37

E dis no teu corazón: O meu poder e a forza da miña man me deron estas riquezas. Pero lembraráste do Señor, o teu Deus, porque é El quen che dá forzas para adquirir riquezas, para confirmar a alianza que xurou aos teus pais, como hoxe se fai. Deuteronomio 8: 17-18

Mais eles son o teu pobo e a túa herdanza, que sacaches de aquí co teu gran poder e co teu brazo estendido. Deuteronomio 9:29

Porque o Señor xulgará o seu pobo e arrepentirase polos seus servos, cando vexa que o seu poder se esgotou e que non queda ninguén preso nin abandonado. Deuteronomio 32:36

Historia

E cando os homes de Ai miraron para atrás, viron, e velaquí, a fume da cidade subía ao ceo, e non tiñan forza para fuxir dun lado nin doutro; e o pobo que fuxira ao deserto volveuse contra os perseguidores. Xosué 8:20

E Xosué díxolles á casa de Xosé, a Efraím e a Manasés, dicindo: Es un pobo grande e tes un gran poder; non terás unha soa sorte. Xosué 17:17

Había un home de Benxamin chamado Quix, fillo de Abiel, fillo de Zeror, fillo de Becorat, fillo de Afía, un benxamita, un home poderoso e poderoso. 1 Samuel 9:1

Entón David e a xente que estaba con el alzaron a voz e choraron ata que non tiveron máis forzas para chorar. 1 Samuel 30:4

Deus é a miña forza e o meu poder: e El fai perfecto o meu camiño. 2 Samuel 22:33

Mais ao Señor, que vos sacou da terra de Exipto con gran poder e brazo estendido, a el temeredes, a el adoraredes e a el ofreceredes sacrificios. 2 Reis 17:36

Polo tanto, os seus habitantes eran de pouca forza, quedaron consternados e avergonzados; eran coma a herba do campo, coma a herba verde, coma a herba dos tellados, coma o trigo queimado antes de medrar. 2 Reis 19:26

E aconteceu que despois de transcorrido un ano, na época en que os reis saen á batalla, Ioab liderou o exército e devastou o país dos fillos de Amón, e foi asediar Rabá. Pero David permaneceu en Xerusalén. E Ioab atacou Rabá e destruíuna. 1 Crónicas 20:1

Teu, oh Señor, é a grandeza, o poder, a gloria, a vitoria e a maxestade; porque todo o que hai no ceo e na terra é teu; teu é o reino, oh Señor, e ti es exaltado por riba de todo. De ti veñen as riquezas e a honra, e ti reinas sobre todo; e na túa man está o poder e a forza; e na túa man está o engrandecer e dar forza a todos. 1 Crónicas 29: 11-12

E Asa invocou ao Señor, o seu Deus, e dixo: Señor, non tes nada que axudar, xa sexa a moitos ou aos que non teñen forza. Axúdanos, Señor, noso Deus, porque confiamos en ti e no teu nome imos contra esta multitude. Señor, ti es o noso Deus; que non prevaleza o home contra ti. 2 Crónicas 14:11

E dixo: Señor, Deus dos nosos pais, non es ti Deus no ceo e gobernas todos os reinos das nacións? Non tes na túa man o poder nin a forza, de xeito que ninguén pode resistirte? 2 Crónicas 20:6

Buscou a Ocozías, e prendérono (pois estaba agochado en Samaria) e levárono a Iehú. Despois de matalo e enterrárono, porque dicían que era fillo de Xosafat, que buscou o Señor con todo o seu corazón. Así que a casa de Ocozías non tivo poder para manter o reino. 2 Crónicas 22:9

Pero se queres ir, faino, e sé forte para a batalla: Deus farate caer diante do inimigo, porque Deus ten poder para axudar e para derrubar. 2 Crónicas 25:8

E baixo o seu mando había un exército de trescentos sete mil cincocentos homes, que facían a guerra con poderosa forza, para axudar o rei contra o inimigo. 2 Crónicas 26:13

Despois disto, Senaquerib, rei de Asiria, enviou os seus servos a Xerusalén (pero el mesmo asediou Laquix con todo o seu exército) a Ezequías, rei de Xudá, e a todo Xudá que estaba en Xerusalén, dicíndolle: 2 Crónicas 32:9

Cando a copia da carta do rei Artaxerxes foi lida diante de Rehum, Shimxai, o escriba, e os seus compañeiros, subiron ás présas a Xerusalén, onde estaban os xudeus, e con forza e poder fixeron que paralizasen o seu traballo. Esdras 4:23

Porque me avergoñaba pedirlle ao rei unha tropa de soldados e xinetes para que nos axudasen contra o inimigo no camiño, porque lle dixéramos ao rei: «A man do noso Deus está con todos os que o buscan para o ben; pero o seu poder e a súa ira están contra todos os que o abandonan». Esdras 8:22

Agora ben, estes son os teus servos e o teu pobo, que redimiches co teu gran poder e coa túa forte man. Nehemías 1:10

Mais agora a nosa carne é coma a carne dos nosos irmáns, os nosos fillos coma os seus fillos. E velaquí que reducimos á escravitude os nosos fillos e as nosas fillas para que sean servos, e algunhas das nosas fillas xa están reducidas á escravitude; e non temos poder para redimilas, porque outros homes teñen as nosas terras e as nosas viñas. Nehemías 5:5

No terceiro ano do seu reinado, ofreceu un banquete a todos os seus príncipes e ministros; estaban diante del os poderosos de Persia e Media, os nobres e os príncipes das provincias. Ester 1:3

No que o rei permitiu aos xudeus que estaban en cada cidade reunirse e defender as súas vidas, destruír, matar e facer perir a todo o poder do pobo e da provincia que os atacase, tanto nenos como mulleres, e tomar o seu botín como presa, Ester 8:11

No duodécimo mes, é dicir, o mes de Adar, o trece día do mesmo mes, cando se achegaba a execución do mandato e do decreto do rei, no día en que os inimigos dos xudeus esperaban ter poder sobre eles (aínda que se produciu o contrario, xa que os xudeus dominaban os que os odiaban); Ester 9:1

E todos os feitos do seu poder e da súa forza, e a declaración da grandeza de Mardoqueo, á que o rei o elevou, non están escritos no libro das crónicas dos reis de Media e Persia? Ester 10:2

Poesía

E o Señor díxolle a Satán: «Mira, todo o que ten está no teu poder; só que non estendas a túa man contra el». E Satán saíu da presenza do Señor. Xob 1:12

Na fame librarache da morte, e na guerra do poder da espada. Xob 5:20

Por que viven os malvados, envellecen e son poderosos? Xob 21:7

¿Pretendíase el contra min co seu gran poder? Non, senón que me daría forza. Xob 23:6

Atrae tamén os poderosos co seu poder: levántase, e ninguén ten a certeza da vida. Xob 24:22

Como axudaches ao que está sen forza? Como salvas o brazo que non ten forza? Xob 26:2

El divide o mar co seu poder e coa súa intelixencia fere os soberbios. Velaquí, estas son partes dos seus camiños: pero que pouca parte se escoita del? Quen pode comprender o estrondo do seu poder? Xob 26:12 , 14

Velaquí que Deus exalta co seu poder: quen ensina coma el? Xob 36:22

Tocando ao Todopoderoso, non o podemos atopar: é excelente en poder, e en xuízo, e en abundancia de xustiza: non aflixerá. Xob 37:23

Non ocultarei as súas partes, nin o seu poder, nin a súa fermosa proporción. Xob 41:12

Exaltado sexas, Señor, na túa propia forza: así cantaremos e louvaremos o teu poder. Salmos 21:13

Libra a miña alma da espada, o meu querido do poder do can. Salmos 22:20

A voz do Señor é poderosa, a voz do Señor é chea de maxestade. Salmos 29:4

Vin o malvado con gran poder, e estendéndose coma un loureiro verde. Salmos 37:35

Mais Deus redimirá a miña alma do poder da Seol, porque El me acollerá. (Selah) Salmos 49:15

Non os mates, para que o meu pobo non se esqueza: dispersaos co teu poder; e derrúbaos, oh Señor, o noso escudo. Pero eu cantarei o teu poder; si, cantarei a túa misericordia pola mañá, porque ti fuches a miña defensa e refuxio no día da miña angustia. Salmos 59:11 , 16

Deus falou unha vez; dúas veces oín isto; que o poder pertence a Deus. Salmos 62:11

para ver o teu poder e a túa gloria, así como te vin no santuario. Salmos 63:2

Que coa súa forza afianza os montes, cinguíndose de poder: Salmos 65:6

Dille a Deus: Que terrible es nas túas obras! Pola grandeza do teu poder someteranse ante ti os teus inimigos. El goberna co seu poder para sempre; os seus ollos contemplan as nacións: que os rebeldes non se exalten. Selah. Salmos 66:3 , 7

Oh Deus, ti es terrible desde os teus lugares santos: o Deus de Israel é quen dá forza e poder ao seu pobo. Bendito sexa Deus. Salmos 68:35

Tampouco agora, cando eu sexa vello e teña os pelos brancos, non me abandones, oh Deus, ata que mostre a túa forza a esta xeración e o teu poder a toda a que ha de vir. Salmos 71:18

Fixo soprar no ceo un vento leste, e co seu poder trouxo o vento do sur. Salmos 78:26

Chegue diante de ti o lamento do prisioneiro; segundo a grandeza do teu poder, preserva os que están destinados a morrer. Salmos 79:11

Quen coñece o poder da túa ira? Segundo o teu medo, así é a túa ira. Salmos 90:11

Non obstante, salvounos por mor do seu nome, para dar a coñecer o seu poderoso poder. Salmos 106:8

O teu pobo estará disposto no día do teu poder, nas belezas da santidade desde o ventre da mañá: tes o orballo da túa xuventude. Salmos 110:3

Mostroulle ao seu pobo o poder das súas obras, para darlles a herdanza das nacións. Salmos 111:6

Falarán da gloria do teu reino e falarán do teu poder; Salmos 145:11

Grande é o noso Señor e de gran poder: o seu entendemento é infinito. Salmos 147:5

Louvade o Señor. Louvade a Deus no seu santuario, louvádeo no firmamento do seu poder. Salmos 150:1

Non lles lles lles lles negues o ben aos que llo corresponde, cando está no teu poder facelo. Proverbios 3:27

A morte e a vida están no poder da lingua: e os que a aman comerán do seu froito. Proverbios 18:21

Entón volvín e considerei todas as opresións que se cometen baixo o sol: e velaquí as bágoas dos oprimidos, e non tiñan quen os consolase; e do lado dos seus opresores había poder; pero non tiñan quen os consolase. Eclesiastés 4:1

Tamén todo home a quen Deus lle deu riquezas e bens, e lle deu o poder de comer deles, e de tomar a súa parte, e de gozar do seu traballo, isto é o don de Deus. Eclesiastés 5:19

Un home a quen Deus lle deu riquezas, bens e honra, de xeito que non lle falta nada para a súa alma de todo o que desexa, pero Deus non lle dá poder para comer deles, senón que un estraño o come: isto é vaidade, e é unha enfermidade mala. Eclesiastés 6:2

Onde está a palabra dun rei, alí está o poder; e quen lle pode dicir: Que fas? Non hai home que teña poder sobre o espírito para reter o espírito; nin ten poder no día da morte; e non hai excuses nesa guerra; nin a maldade librará os que se lle entregan. Eclesiastés 8:4 , 8

Profecía

Polo tanto, os seus habitantes eran de pouca forza, quedaron consternados e avergonzados; eran coma a herba do campo, coma a herba verde, coma a herba dos tellados, coma o trigo queimado antes de medrar. Isaías 37:27

Levantade os vosos ollos ás alturas, e vede quen creou estas cousas, quen saca o seu exército por número? Chámaas a todas polos seus nomes coa grandeza do seu poder, porque é forte en poder; ningún falla. Dá forza aos débiles e aumenta a forza aos que non teñen forza. Isaías 40:26,29

Que saca carros e cabalos, exércitos e poder; xuntos deitaranse e non se levantarán; extinguiranse, apáganse coma estopa. Isaías 43:17

Velaquí, serán coma palla; o lume queimaráos; non se librarán do poder da chama; non haberá brasa para quentarse, nin lume para sentarse diante dela. Isaías 47:14

Por que, cando cheguei, non houbo ninguén? Cando chamei, non houbo ninguén que respondese? Acaso a miña man se acurtou para non redimir? Ou non teño poder para librar? Velaquí, coa miña reprensión seco o mar, converto os ríos nun deserto; os seus peixes feden porque non hai auga e morren de sede. Isaías 50:2

Fixo a terra co seu poder, estableceu o mundo coa súa sabedoría e estendeu os ceos coa súa discreción. Xeremías 10:12

Eu fixen a terra, o home e os animais que están sobre a terra, co meu gran poder e co meu brazo estendido, e déina a quen me pareceu oportuno. Xeremías 27:5

Ah, Señor Deus! Velaquí que ti fixeches o ceo e a terra co teu gran poder e co teu brazo estendido, e non hai nada demasiado difícil para ti. Xeremías 32:17

Fixo a terra co seu poder, estableceu o mundo coa súa sabedoría e estendeu os ceos coa súa intelixencia. Xeremías 51:15

Di: Así di o Señor Deus: Prosperará? Non lle arrincará as raíces e cortará o seu froito, para que se murche? Murchará todas as follas do seu brote, mesmo sen gran forza nin moita xente para arrincala de raíz. Ezequiel 17:9

Velaquí, os príncipes de Israel, cada un con todas as súas forzas, estaban en ti para derramar sangue. Ezequiel 22:6

Así di o Señor: Os que sosteñen a Exipto caerán, e o orgullo do seu poder descenderá; da torre de Siene caerán nela pola espada, oración do Señor Deus. Ezequiel 30:6

Ti, oh rei, es rei de reis, porque o Deus do ceo che deu reino, poder, forza e gloria. Daniel 2:37

E os príncipes, gobernadores, capitáns e conselleiros do rei, reunidos, viron estes homes, sobre os cales o lume non tivese poder, nin se lles queimara un cabelo da cabeza, nin se lles cambiaran as túnicas, nin se lles pasara o cheiro a lume. Daniel 3:27

O rei falou e dixo: Non é esta a gran Babilonia, que eu edifiquei para casa do reino co poder do meu poder e para a honra da miña maxestade? Daniel 4:30

El libra e rescata, e obra sinais e marabillas no ceo e na terra, que librou a Daniel do poder dos leóns. Daniel 6:27

E chegou ao carneiro que tiña dous cornos, que eu vira de pé diante do río, e correu cara a el na furia do seu poder. E vin como se achegaba ao carneiro, e moveuse de rabia contra el, e feriu o carneiro, e rompeu os seus dous cornos; e non houbo forza no carneiro para resistirlle, senón que o botou ao chan e pisouno; e non houbo ninguén que puidese librar o carneiro da súa man. Daniel 8:6-7

Agora que foi quebrado, mentres que catro se levantaron por el, catro reinos xurdirán da nación, pero non no seu poder. E o seu poder será poderoso, pero non polo seu propio poder; e destruirá marabillosamente, e prosperará, e obrará, e destruirá os poderosos e o pobo santo. Daniel 8:22,24

E no transcurso dos anos uniranse; porque a filla do rei do sur virá ao rei do norte para facer un acordo; pero ela non conservará o poder do seu brazo; nin el se manterá firme, nin o seu brazo; senón que ela será entregada, e os que a trouxeron, e o que a enxendrou, e o que a fortaleceu nestes tempos. Daniel 11:6

E alzará o seu poder e a súa coraxe contra o rei do sur cun grande exército; e o rei do sur alzarase para a batalla cun exército moi grande e poderoso; pero non resistirá, porque tramarán maquinacións contra el. Daniel 11:25

Pero terá poder sobre os tesouros de ouro e de prata, e sobre todas as cousas preciosas de Exipto; e os libios e os etíopes estarán aos seus pasos. Daniel 11:43

E oín o home vestido de liño, que estaba sobre as augas do río, cando ergueu a súa man dereita e a súa man esquerda cara ao ceo, e xurou por Aquel que vive para sempre que sería dentro dun tempo, tempos e medio; e cando remate de dispersar o poder do pobo santo, todas estas cousas serán cumpridas. Daniel 12:7

Colleu ao seu irmán polo calcañar no ventre, e coa súa forza tivo poder con Deus; si, tivo poder sobre o anxo, e prevaleceu; chorou e suplicoulle; atopouno en Betel, e alí falou connosco; Oseas 12:3-4

Rescatareinos do poder da Sepulcra; redimireinos da morte. Oh morte, eu serei as túas pragas; oh Sepulcra, eu serei a túa destrución; o arrepentimento estará agochado dos meus ollos. Oseas 13:14

Ai dos que maquinan a iniquidade e traman o mal nas súas camas! Ao amencer, o practican, porque está no poder das súas mans. Miqueas 2:1

Mais eu estou cheo de poder polo Espírito do Señor, de xuízo e de forza, para declarar a Xacob a súa transgresión e a Israel o seu pecado. Miqueas 3:8

O Señor é lento para a ira e grande en poder, e non absolverá de ningún xeito os malvados. O Señor segue o seu camiño no treboada e na tormenta, e as nubes son o po dos seus pés. Nahúm 1:3

O que esmaga en pedazos sube diante de ti. Garda a munición, vixía o camiño, fortalece os teus lombos, fortifica poderosamente o teu poder. Nahúm 2:1

Entón cambiará a súa opinión, e pasará por riba, e ofenderá, atribuíndo este seu poder ao seu deus. Habacuc 1:11

Ai do que cobiza unha cobiza mala para a súa casa, para poñer o seu niño en alto e ser librado do poder do mal! Habacuc 2:9

E o seu resplandor era coma a luz; da súa man saían cornos; e alí estaba o agocho do seu poder. Habacuc 3:4

Entón respondeu e díxome: Esta é a palabra do Señor a Zorobabel, que di: Non con forza nin con forza, senón co meu espírito, di o Señor dos Exércitos. Zacarías 4:6

Velaquí que o Señor a botará fóra, ferirá o seu poder no mar, e será devorada polo lume. Zacarías 9:4

Evanxeos e Actos

E non nos deixes caer na tentación, senón líbranos do mal. Porque teu é o reino, o poder e a gloria para sempre. Amén. Mateo 6:13

Pero para que saibades que o Fillo do home ten poder na terra para perdoar os pecados (entón díxolle ao paralítico): Levántate, colle a túa cama e vai para a túa casa. Mateo 9:6

Pero cando a multitude o viu, marabilláronse e glorificaron a Deus, que lles dera tal poder aos homes. Mateo 9:8

E chamando aos seus doce discípulos, deulles poder contra os espíritos impuros para expulsalos e para curar toda enfermidade e toda doenza. Mateo 10:1

Respondeulles Xesús: « Errades, por non coñecer as Escrituras nin o poder de Deus». Mateo 22:29

Inmediatamente despois da tribulación daqueles días, o sol escurecerase, e a lúa non dará a súa luz, e as estrelas caerán do ceo, e os poderes dos ceos serán conmovidos. E entón aparecerá no ceo o sinal do Fillo do home; e entón chorarán todas as tribos da terra, e verán o Fillo do home vindo sobre as nubes do ceo con poder e gran gloria. Mateo 24: 29-30

Xesús díxolle: Ti dixeches; con todo, eu dígovos que de agora en diante veredes o Fillo do home sentado á dereita do Poder e vindo entre as nubes do ceo. Mateo 26:64

E Xesús achegouse e faloulles, dicindo: « Douseme todo poder no ceo e na terra. Ide, pois, e ensinade a todas as nacións, bautizándoas no nome do Pai, e do Fillo, e do Espírito Santo; 20ensinándolles a gardar todo o que vos mandei. E eu estou convosco todos os días, ata o fin do mundo. Amén. Mateo 28: 18-20

Pero para que saibades que o Fillo do home ten poder na terra para perdoar os pecados (díxolle ao paralítico): Marcos 2:10

E ter poder para curar enfermidades e expulsar demos: Marcos 3:15

E chamou aos doce e comezou a envialos de dous en dous, deulles poder sobre os espíritos impuros; Marcos 6:7

E díxolles: De verdade vos digo que hai algúns dos que están aquí que non probarán a morte ata que vexan o Reino de Deus chegado con poder. Marcos 9:1

E Xesús, respondendo, díxolles: Non vos equivocádes, por iso, porque descoñecedes as Escrituras nin o poder de Deus? Marcos 12:24

E as estrelas do ceo caerán, e os poderes que están no ceo serán conmovidos. E entón verán o Fillo do home vindo nas nubes con gran poder e gloria. Marcos 13: 25-26

E Xesús respondeu: Eu son, e veredes o Fillo do home sentado á dereita do Poder e vindo sobre as nubes do ceo. Marcos 14:62

E irá diante del co espírito e co poder de Elías, para converter os corazóns dos pais cara aos fillos e os desobedientes á sabedoría dos xustos; para preparar un pobo preparado para o Señor. Lucas 1:17

E o anxo respondeu e díxolle: O Espírito Santo virá sobre ti, e o poder do Altísimo cubrirache coa súa sombra; por iso, o santo ser que nacerá de ti será chamado Fillo de Deus. Lucas 1:35

E o demo díxolle: Dareiche todo este poder e a súa gloria, porque me foi entregado, e doullo a quen eu queira. Lucas 4:6

E Xesús volveu a Galilea no poder do Espírito, e a súa sona estendeuse por toda a rexión dos arredores. E estaban abraiados da súa doutrina, porque a súa palabra era con poder. E todos quedaron abraiados, e falaban entre si, dicindo: Que palabra é esta? Que con autoridade e poder manda aos espíritos impuros, e saen. Lucas 4:14 , 32, 36

Un día, mentres el ensinaba, estaban sentados fariseos e doutores da lei, que viñeran de todas as vilas de Galilea, Xudea e Xerusalén; e o poder do Señor estaba presente para curalos. Pero para que saibades que o Fillo do home ten poder na terra para perdoar os pecados (díxolle ao paralítico): Dígoche: Levántate, colle o teu leito e vai para a túa casa. Lucas 5:17 , 24

Entón chamou aos seus doce discípulos e deulles poder e autoridade sobre todos os demos e para curar enfermidades. E todos quedaron abraiados polo gran poder de Deus. Pero mentres todos estaban abraiados por todo o que Xesús facía, dixo aos seus discípulos: Lucas 9:1 , 43

Velaquí que vos dou poder para pisar serpes e escorpións, e sobre todo o poder do inimigo; e nada vos fará dano. Lucas 10:19

Pero eu vos avisarei de antemán a quen debedes temer: temede a aquel que, despois de matar, ten poder de botar ao inferno; si, dígovos: temede a el. E cando vos leven ás sinagogas, aos maxistrados e ás autoridades, non vos preocupedes por como, que ou que ides responder, ou que ides dicir. Lucas 12:5 , 11

E vixiárono, e enviaron espías, que finxían ser xustos, para pillar as súas palabras, e así entregalo ao poder e á autoridade do gobernador. Lucas 20:20

Os corazóns dos homes desfalecen de medo e de agardar as cousas que han de vir sobre a terra, porque os poderes dos ceos serán conmovidos. E entón verán o Fillo do home vindo nunha nube con poder e gran gloria. Lucas 21: 26-27

Cando estaba convosco no templo todos os días, non estendestes as mans contra min; pero esta é a vosa hora e o poder das tebras. De agora en diante o Fillo do home sentarase á dereita do poder de Deus. Lucas 22:53 , 69

E velaquí que eu envío sobre vós a promesa do meu Pai; pero vós permanecede na cidade de Xerusalén, ata que sexades revestidos de poder de arriba. Lucas 24:49

Mais a todos os que o recibiron, deulles poder de seren fillos de Deus, aos que cren no seu nome. Xoán 1:12

Ninguén ma quita, senón que eu a dou por min mesmo. Teño poder para dala e teño poder para retomala. Este mandamento recibín do meu Pai. Xoán 10:18

Como lle deches poder sobre toda carne, para que dea vida eterna a todos os que lle deches. Xoán 17:2

Entón Pilato preguntoulle: «Non me falas a min? Non sabes que teño poder para crucificarte e poder para liberalte?» Respondeu Xesús: Non terías ningún poder contra min, se non che fose dado de arriba; polo tanto, quen me entregou a ti comete maior pecado. Xoán 19: 10-11

E díxolles: Non vos corresponde a vós saber os tempos nin as sazóns, que o Pai puxo no seu poder. Pero recibiredes poder, cando o Espírito Santo veña sobre vós, e seredes as miñas testemuñas en Xerusalén, en toda Xudea e Samaria, e ata os confíns da terra. Actos 1: 7-8

E Pedro, ao velo, respondeu ao pobo: «Israelitas, por que vos marabillades disto? Ou por que nos mirades con tanta atención, coma se polo noso propio poder ou santidade fixésemos andar a este home?» Actos 3:12

E poñéndoos no medio, preguntaron: Con que poder ou en nome de que fixestes isto? E con gran poder deron os apóstolos testemuño da resurrección do Señor Xesús; e unha gran graza estaba sobre todos eles. Actos 4:7 , 33

Mentres estaba, non era teu? E despois de vendido, non estaba no teu poder? Por que concibiches isto no teu corazón? Non mentiches aos homes, senón a Deus. Actos 5:4

E Estevo, cheo de fe e poder, facía grandes marabillas e milagres entre o pobo. Actos 6:8

Ao que todos prestaban atención, dende o máis pequeno ata o máis grande, dicindo: Este home é o gran poder de Deus. Dicindo: «Dádeme tamén a min este poder, para que calquera a quen eu impoña as mans reciba o Espírito Santo». Actos 8:10 , 19

Como Deus unxiu a Xesús de Nazaret co Espírito Santo e con poder: o cal andou facendo o ben e curando a todos os oprimidos polo demo, porque Deus estaba con el. Actos 10:38

para abrirlles os ollos e convertelos da escuridade á luz, e do poder de Satanás a Deus, para que reciban o perdón dos pecados e a herdanza entre os santificados pola fe que hai en min. Actos 26:18

Epístolas

E declarado Fillo de Deus con poder, segundo o Espírito de santidade, pola resurrección de entre os mortos: Porque non me avergoño do Evanxeo de Cristo, porque é o poder de Deus para a salvación de todo aquel que cre; primeiro para o xudeu e despois para o grego. Porque as cousas invisibles del,

o seu poder eterno e a súa divindade, son claramente visibles desde a creación do mundo, sendo entendidas polas cousas que foi creada; de xeito que son inescusables. Romanos 1:4 , 16, 20

Porque estou seguro de que nin a morte, nin a vida, nin os anxos, nin os principados, nin os poderes, nin o presente, nin o futuro, Romanos 8:38

Porque a Escritura dille ao Faraón: Para este mesmo propósito te suscitei, para mostrar en ti o meu poder e para que o meu nome sexa proclamado por toda a terra. Non ten o oleiro poder sobre a arxila, para facer da mesma masa un vaso para honra e outro para deshonra? Que pasaría se Deus, querendo mostrar a súa ira e dar a coñecer o seu poder, soportou con moita paciencia os vasos de ira preparados para a destrución? Romanos 9:17 , 21-22

Que toda alma se someta ás potestades superiores. Porque non hai poder que non sexa de Deus: os poderes que existen son ordenados por Deus. Polo tanto, quen resiste ao poder, resiste á ordenanza de Deus; e os que resisten, atraerán para si mesmos a condenación. Porque os gobernantes non son terror para os que fan o ben, senón para os malos. Entón, non terás medo dos gobernantes? Fai o ben e recibirás eloxios del. Romanos 13: 1-3

Agora, o Deus da esperanza vos encha de toda alegría e paz na fe, para que abundedes en esperanza, polo poder do Espírito Santo. Con sinais e marabillas poderosas, polo poder do Espírito de Deus, de xeito que desde Xerusalén e arredores ata Iliria predicei plenamente o evanxeo de Cristo. Romanos 15:13 , 19

E a aquel que ten poder para vos confirmar segundo o meu evanxeo e a predicación de Xesucristo, segundo a revelación do misterio que estivo oculto desde o principio do mundo, Romanos 16:25

Porque a predicación da cruz é loucura para os que se perden; pero para nós, os que somos salvos, é poder de Deus. Pero para os chamados, xudeus e gregos, Cristo é o poder de Deus e a sabedoría de Deus. 1 Corintios 1:18 , 24

E a miña palabra e a miña predicación non foron con palabras persuasivas de sabedoría humana, senón con demostración do Espírito e de poder: Que a vosa fe non se basee na sabedoría dos homes, senón no poder de Deus. 1 Corintios 2: 4-5

Pero irei a vós en breve, se o Señor quere, e coñecerei, non as palabras dos que se inflan, senón o poder. Porque o reino de Deus non consiste en palabras, senón en poder. 1 Corintios 4: 19-20

En nome do noso Señor Xesucristo, cando esteades reunidos vós e o meu espírito, co poder do noso Señor Xesucristo, 1 Corintios 5:4

Todo me é lícito, pero non todo convén. Todo me é lícito, pero eu non quero ser sometido a ninguén. E Deus resucitou ao Señor, e tamén nos resucitará a nós polo seu propio poder. 1 Corintios 6:12 , 14

A muller non ten poder sobre o seu propio corpo, senón o marido; e do mesmo xeito tampouco o marido ten poder sobre o seu propio corpo, senón a muller. Mais o que permanece firme no seu corazón, sen necesidade de nada, senón que ten dominio sobre a súa propia vontade, e decidiu no seu corazón conservar a súa virxe, fai ben. 1 Corintios 7:4 , 37

Non temos poder para comer e beber? Non temos poder para levar arredor dunha irmá, unha esposa, así como outros apóstolos e irmáns do Señor, e Cefas? Ou só eu e Bernabé, non temos poder para deixar de traballar? 1 Corintios 9: 4-6

Se outros participan deste poder sobre vós, non o facemos nós máis? Con todo, nós non usamos este poder; senón que o sufrimos todo para non ser un obstáculo para o Evanxeo de Cristo. Cal é, entón, a miña recompensa? Que, predicando o Evanxeo, poida predicar o Evanxeo de Cristo de balde, para non abusar do meu poder no Evanxeo. 1 Corintios 9:12 , 18

Por iso a muller debe ter poder sobre a súa cabeza por mor dos anxos. 1 Corintios 11:10

Despois virá o fin, cando lle entregue o reino a Deus Pai; cando derroque todo dominio, toda autoridade e poder. 1 Corintios 15:24

Seméntase en deshonra, resucita en gloria; seméntase en debilidade, resucita en poder; 1 Corintios 15:43

Pero temos este tesouro en vasos de barro, para que a excelencia do poder sexa de Deus e non de nós. 2 Corintios 4:7

Pola palabra da verdade, polo poder de Deus, pola armadura da xustiza á dereita e á esquerda, 2 Corintios 6:7

Porque segundo o seu poder, dou testemuño, si, e máis alá do seu poder déronse por vontade propia; 2 Corintios 8:3

Porque as súas cartas, din, son pesadas e poderosas; pero a súa presenza corporal é débil, e a súa fala desprezable. 2 Corintios 10:10

E el díxome: « A miña graza abástache, porque a miña forza se perfecciona na debilidade. Polo tanto, con moita alegría gloriareime máis nas miñas debilidades, para que o poder de Cristo habite en min». 2 Corintios 12:9

Porque aínda que foi crucificado por debilidade, vive polo poder de Deus. Porque nós tamén somos débiles nel, pero viviremos con el polo poder de Deus para convosco. 2 Corintios 13:4

Polo tanto, escribo estas cousas estando ausente, para non ser que, estando presente, non use aspereza, segundo o poder que o Señor me deu para edificación e non para destrución. 2 Corintios 13:10

E cal é a extraordinaria grandeza do seu poder para nós, os que cremos, segundo a acción do seu poderoso poder, Moito por riba de todo principado, e poder, e forza, e dominio, e de todo nome que se nomee, non só neste mundo, senón tamén no que ha de vir: Efesios 1:19 , 21

No que andastes noutro tempo segundo o curso deste mundo, segundo o príncipe da potestade do aire, o espírito que agora opera nos fillos da desobediencia: Efesios 2:2

Do cal fun feito ministro, segundo o don da graza de Deus que me foi dado pola eficaz obra do seu poder. Para que agora os principados e as potestades nos lugares celestiais sexan coñecidos pola igrexa a multiforme sabedoría de Deus, Agora, a aquel que é capaz de facer moito máis

abundantemente do que pedimos ou pensamos, segundo o poder que actúa en nós, Efesios 3:7 , 10, 20

Finalmente, irmáns meus, sede fortes no Señor e no poder da súa forza. Porque non loitamos contra carne e sangue, senón contra principados, contra potestades, contra os gobernantes das tebras deste mundo, contra os espirituais da maldade nos lugares celestes. Efesios 6:10 , 12

para que o coñeza a el, e o poder da súa resurrección, e a participación nos seus sufrimentos, sendo feito conforme á súa morte; Filipenses 3:10

Fortalecidos con toda forza, segundo o seu glorioso poder, para toda paciencia e longanimidade con alegría; Quen nos librou do poder das tebras e nos trasladou ao reino do seu amado Fillo: Porque por medio del foron creadas todas as cousas, as que están no ceo e as que están na terra, as visibles e as invisibles, xa sexan tronos, dominios, principados ou potestades; todas as cousas foron creadas por medio del e para el. Colosenses 1:11 , 13, 16

E vós estades completos nel, que é a cabeza de todo principado e poder: E despois de destruír principados e potestades, fixo gala deles abertamente, triunfando sobre eles nel. Colosenses 2:10 , 15

Porque o noso Evanxeo non chegou a vós só con palabras, senón tamén con poder, co Espírito Santo e con moita seguridade, como xa sabedes que tipo de homes actuamos entre vós por amor a vós. 1 Tesalonicenses 1:5

Quen serán castigados con destrución eterna, lonxe da presenza do Señor e da gloria do seu poder; Polo tanto, oramos sempre por vós, para que o noso Deus vos considere dignos desta vocación e cumpra con poder todo o beneplácito da súa bondade e a obra da fe. 2 Tesalonicenses 1:9 , 11

Mesmo aquel, cuxa chegada é segundo a obra de Satanás con todo poder, sinais e prodixios mentirosos, 2 Tesalonicenses 2:9

Non porque non teñamos poder, senón para darvos exemplo a nós mesmos, que nos sigades. 2 Tesalonicenses 3:9

O único que posúe a inmortalidade, habitando na luz á que ningún home se pode achegar; a quen ningún home viu nin pode ver: a quen sexan a honra e o poder eternos. Amén. 1 Timoteo 6:16

Porque Deus non nos deu espírito de medo, senón de poder, de amor e de sabedoría. Non te avergoñes, pois, do testemuño do noso Señor, nin de min, o seu preso; senón participa nas aflicións do evanxeo segundo o poder de Deus; 2 Timoteo 1: 7-8

Tendo unha aparencia de piedade, pero negando o seu poder: afastádevos de tal. 2 Timoteo 3:5

Lembra-lles que se sometan aos principados e ás potestades, que obedezan aos maxistrados, que estean dispostos a toda boa obra, Tito 3:1

Quen, sendo o resplandor da súa gloria e a imaxe expresa da súa persoa, e sostendo todas as cousas coa palabra do seu poder, despois de purgar por si mesmo os nosos pecados, sentouse á dereita da Maxestade nas alturas; Hebreos 1:3

Xa que os fillos participan de carne e sangue, el tamén participou do mesmo xeito, para destruír mediante a morte ao que tiña o poder da morte, é dicir, o demo; Hebreos 2:14

Porque a palabra de Deus é viva e eficaz, e máis cortante que calquera espada de dobre fío, penetrando ata partir a alma e o espírito, e as xuntas e o miolo, e discerne os pensamentos e as intencións do corazón. Hebreos 4:12

E probaron a boa palabra de Deus e os poderes do mundo futuro, Hebreos 6:5

Quen foi feito, non segundo a lei dun mandamento carnal, senón segundo o poder dunha vida sen fin. Hebreos 7:16

que son gardados polo poder de Deus mediante a fe para a salvación que está preparada para ser revelada no tempo derradeiro. 1 Pedro 1:5

Quen subiu ao ceo e está á dereita de Deus, ao que lle están suxeitos anxos, autoridades e potestades. 1 Pedro 3:22

Segundo o seu divino poder nos deu todo o que pertence á vida e á piedade, mediante o coñecemento daquel que nos chamou á gloria e á virtude, Porque non vos demos a coñecer o poder e a chegada do noso Señor Xesucristo seguindo fábulas astutamente inventadas, senón que fomos testemuñas oculares da súa maxestade. 2 Pedro 1:3 , 16

Mentres que os anxos, que son maiores en poder e forza, non presentan acusacións insultantes contra eles ante o Señor. 2 Pedro 2:11

Ao único Deus sabio, noso Salvador, sexan a gloria e a maxestade, o dominio e o poder, agora e sempre. Amén. Xudas 1:25

Revelación

E ao que venza e garde as miñas obras ata o fin, dareille poder sobre as nacións. Apocalipse 2:26

Ti es digno, Señor, de recibir gloria, honra e poder, porque ti creaches todas as cousas, e para o teu pracer existen e foron creadas. Apocalipse 4:11

Dicindo con voz forte: «Digno é o Cordeiro que foi sacrificado de recibir o poder, as riquezas, a sabedoría, a forza, a honra, a gloria e a bendición». Apocalipse 5:12

E escoitei a toda criatura que está no ceo, e na terra, e debaixo da terra, e canto hai no mar, e todo canto hai neles, dicindo: Bendición, honra, gloria e poder sexan para aquel que está sentado no trono e para o Cordeiro, por sempre dos séculos. Apocalipse 5:13

E saíu outro cabalo vermello, e ao que estaba sentado nel déuselle poder para quitar a paz da terra, e para que se matasen uns aos outros; e déuselle unha gran espada. E vin, e vin un cabalo pálido; e o nome do que o montaba era Morte, e o Inferno seguíao. E déuselles poder sobre a cuarta parte da terra, para matar con espada, e con fame, e con morte, e coas bestas da terra. Apocalipse 6:4 , 8

Dicindo: Amén. A bendición, a gloria, a sabedoría, a acción de grazas, a honra, o poder e a forza sexan para o noso Deus por sempre e para sempre. Amén. Apocalipse 7:12

E do fume saíron lagostas sobre a terra; e déuselles poder, como o que teñen os escorpións da terra. E tiñan colas semellantes ás dos escorpións, e aguillóns nas súas colas; e o seu poder era ferir aos homes cinco meses. Porque o seu poder está na súa boca e nas súas colas; porque as súas colas eran semellantes ás de serpes, e tiñan cabezas, e con elas facían dano. Apocalipse 9:3 , 10, 19

E dareilles poder ás miñas dúas testemuñas, e profetizarán vestidos de saco durante mil douscentos sesenta días. Estes teñen poder para pechar o ceo, para que non chova nos días da súa profecía; e teñen poder sobre as augas para convertelas en sangue, e para ferir a terra con toda praga, tantas veces como queiran. Apocalipse 11:3 , 6

Dicindo: Dámosche grazas, Señor Deus Todopoderoso, que es, e que eras, e que has de vir, porque tomaches para ti o teu gran poder e reinaches. Apocalipse 11:17

E oín unha gran voz que dicía no ceo: Agora chegou a salvación, a forza e o reino do noso Deus e o poder do seu Cristo; porque foi botado abaixo o acusador dos nosos irmáns, o que os acusaba diante do noso Deus día e noite. Apocalipse 12:10

E a besta que vin era semellante a un leopardo, e os seus pés eran como os dun oso, e a súa boca como a boca dun león; e o dragón deulle o seu poder, o seu asento e gran autoridade. E adoraron o dragón, que lle dera poder á besta, e adoraron a besta, dicindo: «Quen é coma a besta? Quen pode facer a guerra contra ela?». E déuselle unha boca que falaba grandes cousas e blasfemias; e déuselle poder para actuar corenta e dous meses. Apocalipse 13:2 , 4, 5

E déuselle facer guerra aos santos e vencelos; e déuselle poder sobre todas as tribos, linguas e nacións. E exerce todo o poder da primeira besta diante dela, e fai que a terra e os que nela habitan adoren a primeira besta, cuxa ferida mortal foi curada. E engana os habitantes da terra por medio dos milagres que lle foi dado poder facer á vista da besta; dicíndolles aos habitantes da terra que lle fixesen unha imaxe á besta, que tiña a ferida de espada e viviu. E recibiu poder para dar vida á imaxe da besta, para que a imaxe da besta falase e fixese que fosen asasinados cantos non adorasen a imaxe da besta. Apocalipse 13:7 , 12 , 14, 15

E outro anxo saíu do altar, que tiña poder sobre o lume, e berrou con forza ao que tiña a fouce afiada, dicindo: Mete a túa fouce afiada e colleita os acios da vide da terra, porque as súas uvas están ben maduras. Apocalipse 14:18

E o templo encheuse de fume da gloria de Deus e do seu poder; e ninguén podía entrar no templo ata que se cumpriran as sete pragas dos sete anxos. Apocalipse 15:8

E o cuarto anxo derramou a súa copa sobre o sol, e déuselle poder para queimar os homes con lume. E os homes foron queimados por unha gran calor, e blasfemaron o nome de Deus, que ten poder sobre estas pragas; e non se arrepentiron para darlle gloria. Apocalipse 16: 8-9

E os dez cornos que viches son dez reis, que aínda non recibiron o reino; pero recibirán poder como reis unha hora coa besta. Estes teñen un só propósito, e darán o seu poder e a súa forza á besta. Apocalipse 17: 12-13

E despois destas cousas vin outro anxo baixar do ceo, con gran poder; e a terra foi iluminada coa súa gloria. Apocalipse 18:1

E despois destas cousas oín unha gran voz de moita xente no ceo, dicindo: Aleluia; salvación, gloria, honra e poder ao Señor, noso Deus. Apocalipse 19:1

Bendito e santo é o que ten parte na primeira resurrección: sobre eles a segunda morte non ten poder, senón que serán sacerdotes de Deus e de Cristo, e reinarán con el mil anos. Apocalipse 20:6

Apócrifos

E agora non me credes? Non é o rei grande no seu poder? Non temen todas as rexións tocalo? 1 Esdras 4:28

Tampouco no seu xuízo hai inxustiza; e ela é a forza, o reino, o poder e a maxestade de todas as eras. Bendito sexa o Deus da verdade. 1 Esdras 4:40

Mais cando os nosos pais provocaron a ira de Deus e pecaron contra o Señor de Israel que está no ceo, entregounos no poder de Nabucodonosor, rei de Babilonia, dos caldeos; 1 Esdras 6:15

Porque lle dixéramos ao rei que o poder do Señor, o noso Deus, estaría con aqueles que o buscan, para apoialos en todo. 1 Esdras 8:52

Moitos reis destruín por mor deles; abatirei a Faraón cos seus servos e todo o seu poder. 2 Esdras 1:10

O número dos teus fillos, polos que ansiabas, está cheo. Suplica ao poder do Señor, para que o teu pobo, que foi chamado desde o principio, sexa santificado. 2 Esdras 2:41

Antes de que se visen as fermosas flores, ou que se establecesen os poderes móbiles, antes de que se reunise a innumerable multitude de anxos, 2 Esdras 6:3

Así tamén os tempos do Altísimo teñen comezos claros en marabillas e obras poderosas, e finais en efectos e signos. 2 Esdras 9:6

E chegou o cuarto, e venceu todas as bestas pasadas, e tivo poder sobre o mundo con gran terror, e sobre toda a amplitude da terra con moita opresión malvada; e tanto tempo habitou na terra con engano. 2 Esdras 11:40

Porque haberá sedición entre os homes e invasións uns ós outros; non respectarán os seus reis nin os seus príncipes, e o curso das súas accións permanecerá no seu poder. Non os perdoarei: idevos, fillos, do poder, non profanedes o meu santuario. 2 Esdras 15:16,25

Tamén os carmanos, rabiosos, sairán coma os xabarís do bosque, e con gran poder virán, e entablarán a batalla con eles, e arrasarán unha parte da terra dos asirios. E entón os dragóns terán a vantaxe, lembrando a súa natureza; e se se volven, conspirando xuntos con gran poder para perseguilos, entón estes serán turbados, e gardarán silencio polo seu poder, e fuxirán. 2 Esdras 15:30-32

E a gloria do teu Poder secarase coma unha flor, xurdirá a calor que foi enviada sobre ti. 2 Esdras 15:50

Treme a terra e os seus alicerces; xorde o mar coas ondas do abismo, e as súas ondas son axitadas, e tamén os seus peixes, diante do Señor e diante da gloria do seu poder. O principio das dores e dos

grandes loitos; o principio da fame e da gran morte; o principio das guerras, e as potencias estarán cheas de medo; o principio dos males! Que farei cando veñan estes males? 2 Esdras 16:12,18

Entón marchou en orde de batalla co seu poder contra o rei Arfaxad no dezasetemo ano, e prevaleceu na súa batalla; pois derrocou todo o poder de Arfaxad, e todos os seus xinetes, e todos os seus carros. Xudit 1:13

Pois así como vivo eu e polo poder do meu reino, todo o que dixen, iso fareino pola miña man. Entón saíu con todo o seu poder para ir diante do rei Nabucodonosor na viaxe, e para cubrir toda a face da terra cara ao oeste cos seus carros, e xinetes, e a súa infantería escollida. Xudit 2:12,19

E tiñan cinza nas súas mitras, e clamaron ao Señor con todo o seu poder, para que mirase con bondade a toda a casa de Israel. Xudit 4:15

E díxolles: «Dicídeme agora, fillos de Canaán, quen é este pobo que habita na montaña, e cales son as cidades que habitan, e cal é a multitude do seu exército, e onde está o seu poder e a súa forza, e que rei está posto sobre eles, ou capitán do seu exército; porque, din eles, non teremos medo da presenza dos fillos de Israel, porque, velaquí, é un pobo que non ten forza nin poder para unha batalla forte» . Xudit 5:3,23

Enviará o seu poder e destruiráos da face da terra, e o seu Deus non os librará; pero nós, os seus servos, destruirémolos coma un só home; porque non son capaces de soster a forza dos nosos cabalos. Xudit 6:3

Porque se non nos axuda nestes cinco días, ten poder para defendernos cando queira, mesmo todos os días, ou para destruírnos diante dos nosos inimigos. Xudít 8:15

Porque, velaquí, os asirios multiplicáronse no seu poder; exaltáronse con cabalos e homes; gloriáronse na forza dos seus soldados de infantería; confían en escudos, lanzas, arcos e fondas; e non saben que ti es o Señor que rompe as batallas: Señor é o teu nome. Derruba a súa forza no teu poder e derruba as súas forzas na túa ira; porque decidiron profanar o teu santuario e contaminar o tabernáculo onde repousa o teu glorioso nome e derrubar con espada o corno do teu altar. Mira o seu orgullo e envía a túa ira sobre as súas cabezas: entrega na miña man, que son viúva, o poder que concibín. Porque o teu poder non reside na multitude nin o teu poder nos homes fortes; porque ti es un Deus dos afligidos, un axudador dos oprimidos, un defensor dos débiles, un protector dos desamparados, un salvador dos que non teñen esperanza. E fai que todas as nacións e tribos recoñezan que ti es o Deus de todo poder e forza, e que non hai outro que protexa o pobo de Israel senón ti. Xudita 9:7-9,11,14

Como vive Nabucodonosor, rei de toda a terra, e como vive o seu poder, que te enviou para o mantemento de todo ser vivente! Porque non só os homes o servirán por medio de ti, senón que tamén as bestas do campo, o gando e as aves do ceo vivirán polo teu poder, baixo o mando de Nabucodonosor e de toda a súa casa. Xudit 11:7

Entón todos saíron e non quedou ninguén no cuarto, nin pequeno nin grande. Entón Xudit, de pé xunto á súa cama, dixo no seu corazón: Oh Señor Deus de todo poder, mira este presente sobre as obras das miñas mans para a exaltación de Xerusalén. Entón Xudit dixo de lonxe, aos gardas da porta: Abride, abride agora a porta. Deus, o noso Deus, está connosco, para mostrar o seu poder aínda en Xerusalén, e as súas forzas contra o inimigo, como fixo hoxe. Porque isto non se apartará da túa confianza do corazón dos homes, que se lembran do poder de Deus para sempre. Xudit 13:4,11,19

Dicindo: Señor, Señor, Rei Todopoderoso, porque todo o mundo está no teu poder, e se ti decidiches salvar a Israel, ninguén pode contradecirte. Engadidos a Ester 13:9

Lémbrate, oh Señor, dáte a coñecer no tempo da nosa aflición e dáme coraxe, oh Rei das nacións e Señor de todo poder. Engadidos a Ester 14:12

Porque os pensamentos perversos separan de Deus; e o seu poder, cando é probado, reprende aos imprudentes. Sabedoría de Salomón 1:3

Porque o poder che é dado do Señor, e a soberanía do Altísimo, que probará as túas obras e investigará os teus consellos. Sabedoría de Salomón 6:3

Amable co home, firme, segura, libre de preocupacións, tendo todo poder, supervisando todas as cousas e pasando por todo entendemento, espíritos puros e moi sutís. Porque ela é o alento do poder de Deus e unha influencia pura que fluí da gloria do Todopoderoso: polo tanto, nada contaminado pode caer nela. Porque ela é o brillo da luz eterna, o espello sen mácula do poder de Deus e a imaxe da súa bondade. Sabedoría de Salomón 7:23,25-26

Porque ela sabe e entende todas as cousas, e ela guiarame sobriamente nas miñas obras e preservarame no seu poder. Sabedoría de Salomón 9:11

E deulle poder para gobernar todas as cousas. E non o deixou en cadeas, ata que lle trouxo o cetro do reino e o poder contra os que o oprimían: en canto aos que o acusaban, mostrou que eran mentireiros e deulle gloria perpetua. Sabedoría de Salomón 10:2,14

Si, e sen estes poderían ter caído cun só estalido, perseguidos pola vinganza e dispersados polo alento do teu poder; pero ti ordenaches todas as cousas en medida, número e peso. Porque podes mostrar a túa gran forza en todo momento cando queiras; e quen poderá resistir o poder do teu brazo? Sabedoría de Salomón 11:20-21

Entón, como es xusto ti mesmo, ordenas todas as cousas con xustiza, pensando que non está de acordo co teu poder condenar a quen non mereceu ser castigado. Porque o teu poder é o principio da xustiza, e como es o Señor de todo, fai que sexas misericordioso con todos. Porque cando os homes non cren que tes pleno poder, mostras a túa forza, e entre os que o coñecen fas manifesta a súa audacia. Pero ti, dominando o teu poder, xulgas con equidade e nos ordenas con gran favor: porque podes usar o poder cando queres. Sabedoría de Salomón 12:15-18

Mais se se maravillaron do seu poder e da súa virtude, que entendan por eles canto máis poderoso é aquel que os creou. Sabedoría de Salomón 13:4

Porque non é o poder daqueles polos que xuran, senón a xusta vinganza dos pecadores, a que castiga sempre a ofensa dos impíos. Sabedoría de Salomón 14:31

Porque se pecamos, somos teus, coñecendo o teu poder; pero non pecaremos, sabendo que somos considerados teus. Porque coñecerte é perfecta xustiza; si, coñecer o teu poder é a raíz da inmortalidade. Sabedoría de Salomón 15:2-3

Porque ti tes poder sobre a vida e a morte: ti guías ás portas do inferno e traes de novo arriba. Sabedoría de Salomón 16:13

E noutro tempo arde mesmo no medio da auga por riba do poder do lume, para destruír os froitos dunha terra inxusta. Sabedoría de Salomón 16:19

Nin o poder do lume podía darlles luz, nin as chamas brillantes das estrelas podían soportar iluminar aquela noite horrible. Sabedoría de Salomón 17:5

O lume tivo poder na auga, esquecendo a súa propia virtude: e a auga esqueceu a súa propia natureza extintora. Sabedoría de Salomón 19:20

Porque grande é o poder do Señor, e os humildes o honran. Eclesiastés 3:20

Acércate a ela con todo o teu corazón e garda os seus camiños con todo o teu poder. Eclesiástico 6:26

Non sexas fiador por riba das túas forzas; porque se es fiador, procura pagalo. Eclesiástico 8:13

Mantente lonxe do home que ten poder para matar; así non dubidarás do medo á morte. E se te achegas a el, non lle fagas ningunha falta, non sexa que che quite a vida axiña. Lembra que andas polo medio das trampas e que camiñas polas murallas da cidade. Eclesiástico 9:13

O poder da terra está na man do Señor, e ao seu debido tempo poñerá sobre ela alguén que sexa proveitoso. Eclesiástico 10:4

Non te sobrecargues máis do que poidas mentres vivas; nin teñas relación con alguén máis poderoso e rico ca ti. Pois como se poden combinar a pota e a pota de barro? Porque se unha choca contra a outra, romperase. Eclesiástico 13:2

Porque a sabedoría do Señor é grande, e el é poderoso en poder, e contempla todas as cousas. Eclesiástico 15:18

O Señor endureceu a Faraón, para que non o coñecese, para que as súas obras poderosas fosen coñecidas polo mundo. Eclesiástico 16:15

Deulles poucos días e pouco tempo, e tamén poder sobre as cousas que neles hai. El contempla o poder das alturas do ceo; e todos os homes son terra e cinza. Eclesiástico 17:2,32

Quen goberna o mundo coa palma da súa man, e todas as cousas obedecen á súa vontade: porque el é o Rei de todos, separando polo seu poder as cousas santas das profanas. A quen lle deu o poder de declarar as súas obras? E quen descubrirá os seus nobres actos? Eclesiástico 18:3-4

E se por falta de poder lle impiden pecar, cando atopa a oportunidade fará o mal. Eclesiastés 19:28

Na congregación do Altísimo abrirá a súa boca e triunfará ante o seu poder. Do mesmo xeito, na cidade amada deume descanso, e en Xerusalén estaba o meu poder. Eclesiástico 24:2,11

Axuda ao teu veciño segundo o teu poder e garda ti mesmo de non caer nel. Eclesiástico 29:20

Non lles deas poder sobre ti ao teu fillo, á túa muller, ao teu irmán e ao teu amigo mentres vivas, e non lle deas os teus bens a outro, non sexa que te arrepintas e volvas a implorar por iso. Eclesiástico 33:19

Levanta a túa man contra as nacións estranxeiras, e que vexan o teu poder. Eclesiástico 36:3

O Señor non lles deu poder aos santos para declarar todas as súas marabillosas obras, as cales o Señor Todopoderoso fixou firmemente, para que todo o que hai sexa establecido para a súa gloria. Eclesiástico 42:17

Co seu gran poder, El endurece as nubes e esnaquiza as pedras de sarabia. O Señor é terrible e moi grande, e marabilloso é o seu poder. Eclesiástico 43:15,29

O Señor obrou unha gran gloria por medio do seu gran poder desde o principio. Os que gobernaron nos seus reinos, homes recoñecidos polo seu poder, dando consello polo seu entendemento e declarando profecías: Eclesiástico 44:2-3

E con pedras de sarabia de gran poder fixo que a batalla caese violentamente sobre as nacións, e na baixada de Bet-horón destruíu os que se resistían, para que as nacións coñecesen toda a súa forza, porque loitou na presenza do Señor, e seguiu ao Poderoso. Eclesiástico 46:6

Polo tanto, deu o seu poder a outros, e a súa gloria a unha nación estraña. Eclesiástico 49:5

Fixeron tamén unha colecta de diñeiro segundo as posibilidades de cada un: Baruc 1:6

E agora, oh Señor Deus de Israel, que sacaches o teu pobo da terra de Exipto con man poderosa e brazo exaltado, con sinais e marabillas e con gran poder, e gañaches un nome como se ve hoxe: Baruc 2:11

Non te lembres das iniquidades dos nosos antepasados; senón lembra o teu poder e o teu nome agora, neste tempo. Baruc 3:5

Tede bo ánimo, fillos meus, clamade ao Señor, e el libraravos do poder e da man dos inimigos. Baruc 4:21

Polo tanto, é mellor ser un rei que amosa o seu poder, ou un vaso proveitoso nunha casa, do que o dono terá uso, que eses falsos deuses; ou ser unha porta nunha casa, para gardar nela tales cousas, que eses falsos deuses. Ou unha columna de madeira nun palacio, que eses falsos deuses. E o lume enviado desde arriba para consumir outeiros e bosques fai o que se lle manda; pero estes non se parecen a eles nin en aparencia nin en poder. Carta de Xeremías 1:59,63

E que sexan avergoñados en todo o seu poder e forza, e que a súa forza sexa quebrada. Oh, todos os poderes do Señor, bendicide ao Señor: loádeo e exaltádeo sobre todo para sempre. Oración de Azarías 1:21,39

Polo tanto, o rei matounos e entregou a Bel no poder de Daniel, quen o destruíu a el e ao seu templo. Bel e o Dragón 1:22

Señor, Deus Todopoderoso dos nosos pais, Abraham, Isaac e Xacob, e da súa xusta descendencia; que fixeches o ceo e a terra, con todo o seu ornamento; que atascas o mar coa palabra do teu

mandamento; que pechaches o abismo e o selaches co teu nome terrible e glorioso; a quen todos os homes temen e tremen ante o teu poder; porque a maxestade da túa gloria non se pode soportar, e a túa ira ameaza cara aos pecadores é importable; pero a túa promesa misericordiosa é inconmensurable e insondable; porque ti es o Señor Altísimo, de gran compaixón, longanimidade, moi misericordioso e arrepentido dos males dos homes. Ti, Señor, segundo a túa gran bondade prometiches arrepentimento e perdón aos que pecaron contra ti; e polas túas infinitas misericordias designaches arrepentimento aos pecadores, para que sexan salvos. Ti, polo tanto, Señor, que es o Deus dos xustos, non designaches arrepentimento aos xustos, como a Abraham, Isaac e Xacob, que non pecaron contra ti; mais ti designaches arrepentimento para min, que son un pecador, porque pequei máis ca area do mar. As miñas transgresións, oh Señor, multiplicáronse; as miñas transgresións multiplicáronse, e non son digno de contemplar e ver a altura do ceo pola multitude das miñas iniquidades. Estou dobrado con moitas cadeas de ferro, de xeito que non podo levantar a cabeza nin ter respiro, porque provoquei a túa ira e fixen o mal diante de ti; non fixen a túa vontade, nin gardei os teus mandamentos; establecín abominacións e multipliquei as ofensas. Agora, polo tanto, dobro o xeonllo do meu corazón, implorando a túa graza. Pequei, oh Señor, pequei e recoñezo as miñas iniquidades; polo tanto, humildemente te suplico, perdóame, oh Señor, perdóame e non me destruas coas miñas iniquidades. Non te enfades comigo para sempre, reservándome o mal; nin me condenes ás partes máis baixas da terra. Porque ti es o Deus, mesmo o Deus dos que se arrepinten; e en min mostrarás toda a túa bondade, porque me salvarás, que non son digno, segundo a túa gran misericordia. Polo tanto, te louvarei para sempre, todos os días da miña vida, porque todos os poderes dos ceos te loan, e túa é a gloria para sempre. Amén. Oración de Manasés

Entón saíron con todo o seu poderío e chegaron e acamparon xunto a Emaús, na chaira. Os mercadores do país, ao ouvir a súa fama, levaron moita prata e ouro, xunto con servos, e viñeron ao campamento para mercar os fillos de Israel como escravos. Tamén se lles uniu un poderío de Siria e da terra dos filisteos. 1 Macabeos 3:40-41

Encerra este exército nas mans do teu pobo Israel, e que sexan avergoñados no seu poder e na súa cabalería. 1 Macabeos 4:31

Despois pasou aos fillos de Amón, onde atopou un poderoso exército e un pobo numeroso, con Timoteo como capitán. 1 Macabeos 5:6

E que Lisias, que saíu primeiro cun gran poder, foi expulsado polos xudeus; e que se fortaleceron coa armadura, o poder e o botín que conseguiran dos exércitos que destruíran. E pensei para min mesmo: En que tribulación caín, e en que grande é o diluvio de miseria no que agora me atopo! Porque era xeneroso e amado no meu poder. 1 Macabeos 6:6,11

Entón partiron e chegaron cun gran exército á terra de Xudea, onde enviaron mensaxeiros a Xudas e aos seus irmáns con palabras pacíficas con engano. Pero eles non fixeron caso ás súas palabras, porque viron que viñan cun gran exército. 1 Macabeos 7:10-11

Entón confioulle o país a Álcimo e deixoulle un exército para axudalo. Así que Báquides foi ao rei. E a el acudiron todos os que perturbaban o pobo, os cales, despois de apoderarse da terra de Xudá, causaron moito dano en Israel. 1 Macabeos 7:20,22

Cando Báquides soubo isto, chegou o sábado ás beiras do Xordán cun gran exército. 1 Macabeos 9:43

Ouvimos falar de ti, que es un home de gran poder e digno de ser o noso amigo. 1 Macabeos 10:19

Só ti te ergues contra nós, e eu son obxecto de burla e escarnio por ti. Por que presumes do teu poder contra nós nos montes? Agora, se confías na túa propia forza, baixa cara a nós á chaira e alí poñámonos a proba xuntos, porque comigo está o poder das cidades. Polo tanto, agora non poderás soportar os xinetes e un exército tan grande na chaira, onde non hai pedra nin sílex nin lugar onde fuxir. 1 Macabeos 10:70-71,73

Cando Alexandre soubo disto, foi á guerra contra el, e o rei Tolomeo sacou o seu exército, saíu ao encontro del cun poderoso exército e púxoo en fuga. 1 Macabeos 11:15

Cando Xonatán soubo que os príncipes de Demetrio viñeran a Cades, na Galilea, cun gran exército, coa intención de expulsalo do país, 1 Macabeos 11:63

Tamén enviou a Xope a Xope, fillo de Absalón, cun gran exército, e este, despois de expulsar os que alí vivían, permaneceu alí. Así que Trifón partiu de Tolemao cun gran exército para invadir a terra de Xudea, e Xonatán estaba con el na garda. 1 Macabeos 13:11-12

Mentres estaba alí coa súa garda arredor do tesouro, o Señor dos espíritos e o Príncipe de todo poder provocou unha gran aparición, de xeito que todos os que se atrevían a entrar con el quedaron abraiados polo poder de Deus, desmaiáronse e tiveron moito medo. Así, a aquel que recentemente chegara ao devandito tesouro cun gran séquito e con toda a súa garda, levárono, sen poder axudarse coas súas armas, e recoñeceron manifestamente o poder de Deus. E vendo que fuches azoutado dende o ceo, declara a todos os homes o poderoso poder de Deus. E despois de pronunciar estas palabras, desapareceron. Se tes algún inimigo ou traidor, envíao alí, e recibiráso ben azoutado, se escapa con vida; porque nese lugar, sen dúbida, hai un poder especial de Deus. 2 Macabeos 3:24,28,34,38

Pero, ao ser levado á presenza do rei, despois de que este o houbera engrandecido pola gloriosa aparición do seu poder, obtivo para si o sacerdocio, ofrecendo máis que Xasón, trescentos talentos de prata. E así, pola cobiza dos poderosos, Menelao mantívose no poder, aumentando en malicia e sendo un gran traidor aos cidadáns. 2 Macabeos 4:24,50

Entón mirou cara ao rei e dixo: Tes poder sobre os homes, es corruptible, fas o que queres; pero non penses que a nosa nación está abandonada por Deus. Espera un pouco e contempla o seu gran poder, como te atormentará a ti e á túa descendencia. 2 Macabeos 7:16-17

E así, aquel que pouco antes pensaba que podía comandar as ondas do mar (tan orgulloso era por riba da condición humana) e pesar os altos montes nunha balanza, foi agora botado ao chan e levado nunha liteira de cabalo, mostrando a todos o poder manifesto de Deus. Si, e que tamén se faría el mesmo xudeu e percorrería todo o mundo habitado e declararía o poder de Deus. 2 Macabeos 9:8,17

Sen ter en conta o poder de Deus, senón que se enorgulleceu dos seus dez mil soldados de infantería, dos seus miles de xinetes e dos seus oitenta elefantes. 2 Macabeos 11:4

Pero cando Xudas e a súa compañía invocaron a Deus Todopoderoso, que co seu poder quebra a forza dos seus inimigos, conquistaron a cidade e mataron a vinte e cinco mil dos que estaban dentro. 2 Macabeos 12:28

No ano cento corenta e nove, foille comunicado a Xudas que Antíoco Eupátor viña a Xudea cun gran exército, e con el Lisias, o seu protector e gobernante dos seus asuntos, cada un deles cun exército

grego de cento dez mil soldados de infantería, cinco mil trescentos xinetes, vinte e dous elefantes e trescentos carros armados con ganchos. 2 Macabeos 13:1-2

Tres anos despois, Xudas recibiu a noticia de que Demetrio, fillo de Seleuco, entrara polo porto de Trípolis cun gran exército e armada. 2 Macabeos 14:1

Así foi con Nicanor, e desde aquela época os hebreos tiveron a cidade no seu poder. E aquí poñerei fin. 2 Macabeos 15:37

Enoc

Ti fixeches todas as cousas, e ti tes poder sobre todas as cousas; e todas as cousas están espidas e abertas á túa vista, e ti ves todas as cousas, e nada pode ocultarse de ti. Enoc 9:5

Así como El creou e deu ao home o poder de comprender a palabra da sabedoría, así me creou a min tamén e deume o poder de reprender os Vixilantes, os fillos do ceo. Enoc 14:3

Desde aquela época, os que posúen a terra xa non serán poderosos nin exaltados: e non poderán contemplar o rostro dos santos, porque o Señor dos espíritos fixo que a súa luz aparecese sobre o rostro dos santos, xustos e elixidos. Enoc 38:4

E díxome: Este primeiro é Miguel, o misericordioso e paciente; e o segundo, que está posto sobre todas as enfermidades e todas as feridas dos fillos dos homes, é Rafael; e o terceiro, que está posto sobre todos os poderes, é Gabriel; e o cuarto, que está posto sobre o arrepentimento para a esperanza dos que herdan a vida eterna, chámase Fanuel. E estes son os catro anxos do Señor dos espíritos e as catro voces que escoitei naqueles días. Enoc 40:9

Porque ningún anxo impide, nin ningún poder pode impedilo; porque El designa un xuíz para todos eles e El xulga a todos eles diante del. Enoc 41:9

E estes son os que xulgan as estrelas do ceo, e erguen as súas mans contra o Altísimo, e pisan a terra e habitan nela. E todas as súas accións manifestan inxustiza, e o seu poder descansa nas súas riquezas, e a súa fe está nos deuses que fixeron coas súas mans, e negan o nome do Señor dos Espíritos, Enoc 46:7

E estes montes que os teus ollos viron, o monte de ferro, o monte de cobre, o monte de prata, o monte de ouro, o monte de metal brando e o monte de chumbo, todos eles serán coma cera diante do lume, coma a auga que baixa de arriba sobre eses montes, e quedarán impotentes diante dos seus pés. Enoc 52:6

E cando chegue o día, e o poder, e o castigo, e o xuízo, que o Señor dos espíritos preparou para aqueles que non adoran a lei xusta, e para aqueles que negan o xuízo xusto, e para aqueles que toman o seu nome en van, ese día estará preparado, para os elixidos unha alianza, pero para os pecadores unha inquisición. Enoc 60:5

E as cámaras dos ventos, e como se dividen os ventos, e como se pesan, e como se calculan as portas dos ventos, cada unha segundo a potencia do vento, e a potencia das luces da lúa, e segundo a potencia que lles corresponda; e as divisións das estrelas segundo os seus nomes, e como se dividen todas as divisións. Enoc 60:12

Pois cando o lóstrego alumea, o trono emite a súa voz, e o espírito impón unha pausa durante o repique e divide equitativamente entre eles; porque o tesouro dos seus repiques é coma a area, e cada un deles, ao rebufar, é retido cunha brida e revertido polo poder do espírito, e empuxado cara adiante segundo os moitos recunchos da terra. Enoc 60:15

E todos os que habitan no ceo recibiron un mandato e un poder, unha voz e unha luz semellante ao lume. Enoc 61:6

E El convocará a todo o exército dos ceos e a todos os santos de arriba, e o exército de Deus, os querubíns, os serafíns e os ofáns, e todos os anxos do poder, e todos os anxos dos principados, e o elixido, e os outros poderes na terra e sobre a auga. Enoc 61:10

E espléndido en cada cousa secreta é o teu poder de xeración en xeración, e a túa gloria para sempre e para sempre: profundos son todos os teus segredos e innumerables, e a túa xustiza é incalculable. Enoc 63:3

E saíu unha orde da presenza do Señor con respecto aos que habitan na terra, que a súa ruína está consumada porque aprenderon todos os segredos dos anxos, e toda a violencia de Satáns, e todos os seus poderes, os máis secretos, e todo o poder dos que practican a bruxería, e o poder da bruxería, e o poder dos que fan imaxes de fundición para toda a terra: Enoc 65:6

E despois diso mostroume os anxos do castigo que están preparados para vir e soltar todos os poderes das augas que están debaixo da terra para traer xuízo e destrución sobre todos os que habitan e habitan na terra. E o Señor dos Espíritos deu orde aos anxos que ían saír, de que non fixesen subir as augas, senón que as detivesen baixo control; porque eses anxos estaban sobre os poderes das augas. Enoc 66:1-2

E aquel día Miguel respondeu a Rafael e dixo: O poder do espírito transpórtame e faime tremer por mor da severidade do xuízo dos segredos, o xuízo dos anxos: quen pode soportar o xuízo severo que foi executado e ante o cal se derreten? Enoc 68:2

Porque os homes foron creados exactamente coma os anxos, coa intención de que continuasen puros e xustos, e a morte, que destrúe todo, non podería telos atrapado, pero por medio deste coñecemento están perecendo, e por medio deste poder está a consumirme a min. Enoc 69:11

E este é o poder deste xuramento, porque é poderoso e forte, e puxo este xuramento Akâe na man de Miguel. Enoc 69:15

E todos estes cren e dan grazas ante o Señor dos espíritos, e glorifícano con todo o seu poder, e o seu alimento está en cada acto de agradecemento: agradecen e glorifican e exaltan o nome do Señor dos espíritos para sempre. Enoc 69:24

E caín de bruzos, e todo o meu corpo relaxouse, e o meu espírito transfigurouse; e clamei cunha voz forte... co espírito de poder, e bendicin, glorificáronme e enxalceime. Enoc 71:11

E ten poder sobre a noite e o día no ceo para facer que a luz ilumine aos homes: o sol, a lúa e as estrelas, e todas as potencias do ceo que xiran nos seus carros circulares. Enoc 82:8

Bendito sexas ti, oh Señor, Rei, grande e poderoso na túa grandeza, Señor de toda a creación do ceo, Rei de reis e Deus de todo o mundo. E o teu poder, o teu reinado e a túa grandeza permanecen para

sempre e para sempre, e o teu dominio por todas as xeracións; e todos os ceos son o teu trono para sempre, e toda a terra o teu estrado para sempre. Enoc 84:2

E entón vin os lobos, e como oprimían as ovellas excesivamente con todo o seu poder; e as ovellas berraron en voz alta. E vin as ovellas ata que se marcharon de entre os lobos; pero os ollos dos lobos estaban cegos, e aqueles lobos marcharon perseguindo as ovellas con todo o seu poder. Enoc 89:19,21

E aquelas ovellas creceron e multiplicáronse; pero todos os cans, raposos e xabarís tiveron medo e fuxiron diante del, e aquel carneiro embestiu e matou as bestas salvaxes, e esas bestas salvaxes xa non tiñan ningún poder entre as ovellas e non lles roubaron máis nada. E aquel carneiro xerou moitas ovellas e durmiuse; e unha pequena ovella converteuse en carneiro no seu lugar, e converteuse en príncipe e líder daquelas ovellas. Enoc 89:49

E comecei a berrar en voz alta con todas as miñas forzas, e a implorar ao Señor das ovellas, e a representarlle con respecto ás ovellas que foron devoradas por todas as bestas salvaxes. Enoc 89:57

E aqueles corvos loitaron e loitaron contra el e procuraron abatir o seu corno, pero non tiveron poder sobre el. Enoc 90:12

E o primeiro ceo desaparecerá e desaparecerá, e aparecerá un novo ceo, e todos os poderes dos ceos darán luz séte veces maior. Enoc 91:16

El será misericordioso co xusto e lle dará rectitude eterna, e daralle poder para que sexa dotado de bondade e xustiza. E andará na luz eterna. Enoc 92:4

Porque vós, os homes, vestiredes máis adornos ca unha muller, e roupas de cores ca unha virxe: en realeza, en grandeza e en poder, e en prata, en ouro e en púrpura, e en esplendor e en comida serán derramados coma auga. Enoc 98:2

Jasher

E reuníronse en total, cento trinta reis e príncipes, e fixeron rei a Enoc sobre eles e todos estiveron baixo o seu poder e mando. Jasher 3:10

E o Señor enviou todas as bestas e os animais que estaban arredor da arca. E as bestas vencéronos e botáronos dese lugar, e cada home seguiu o seu camiño e volveron esparexerse pola face da terra. Jasher 6:25

E cando Nimrod tiña corenta anos, naquel tempo houbo unha guerra entre os seus irmáns e os fillos de Iafet, de xeito que quedaron en poder dos seus inimigos. Jasher 7:34

E todas as nacións e linguas escoitaron a súa fama, e reuníronse xunto a el, e inclináronse ata a terra, e trouxéronlle ofrendas, e el converteuse no seu señor e rei, e todos viviron con el na cidade de Shinar, e Nimrod reinou na terra sobre todos os fillos de Noé, e todos estaban baixo o seu poder e consello. Jasher 7:45

E os teus servos quedaron abraiados pola visión que vimos, e ficamos moi aterrorizados, e fixemos o noso xuízo sobre a visión, e soubemos pola nosa sabedoría a interpretación correcta do mesmo, que isto se aplica ao fillo que lle nace a Terah, que crecerá e multiplicarase moito, e se fará poderoso, e

matará a todos os reis da terra, e herdará todas as súas terras, el e a súa descendencia para sempre. Jasher 8:11

E Terah viu que a ira do rei estaba acesa contra el, e respondeu ao rei, dicindo: Todo o que teño está no poder do rei; calquera cousa que o rei queira facer co seu servo, que o faga; mesmo o meu fillo, está no poder do rei, sen valor a cambio, el e os seus dous irmáns que son maiores ca el. Jasher 8:28

Hai nestes deuses espírito, alma ou poder para facer todo o que me dixeches? Non son madeira e pedra, e non os fixen eu mesmo, e podes dicir tales mentiras, dicindo que o gran deus que estaba con eles os feriu? Es ti quen lle puxeches a machada nas mans, e despois dixeches que os feriu a todos. E Abram respondeu ao seu pai e díxolle: E como podes servir entón a estes ídolos nos que non hai poder para facer nada? Poderán eses ídolos nos que confías librarte? Poderán escoitar as túas oracións cando os invocas? Poderán librarte das mans dos teus inimigos, ou loitarán as túas batallas por ti contra os teus inimigos, para que sirvas á madeira e á pedra que non poden nin falar nin oír? Jasher 11:42-43

E o rei díxolle a Abram: «Tiñan poder para falar, comer e facer o que dixeches?». E Abram respondeu ao rei: «E se non hai poder neles, por que os serves e fas que os fillos dos homes errasen coas túas loucuras? Imaxinas que poden librarte ou facer algo pequeno ou grande, para que os sirvas? E por que non sentirás o Deus de todo o universo, que te creou e en cuxo poder está matar e manter con vida?». Jasher 11:54-55

E Abram respondeu ao rei: O Deus do ceo e da terra, no que confío e que ten todo no seu poder, libroume do lume no que me botaches. Jasher 12:35

No quinto ano de Abram habitou na terra de Canaán, os habitantes de Sodoma e Gomorra e todas as cidades da chaira rebeláronse contra o poder de Quedorlaomer, rei de Elam; porque todos os reis das cidades da chaira serviran a Quedorlaomer durante doce anos e lle pagaran un tributo anual; pero naqueles días, no trece ano, rebeláronse contra el. Jasher 13:11

E o Señor escoitou a voz de Sarai, e o Señor enviou un anxo para librar a Sarai do poder do Faraón. Jasher 15:19

Naquel tempo, Quedorlaomer, rei de Elam, enviou mensaxes a todos os reis veciños, a Nimrod, rei de Shinar, que estaba entón baixo o seu poder, a Tidal, rei de Goyim, e a Arioc, rei de Elasar, cos que fixo unha alianza, dicindo: Subídeme e axudádeme, para que poidamos derrotar todas as vilas de Sodoma e os seus habitantes, porque se rebelaron contra min estes trece anos. Jasher 16:1

E Abraham aínda reprendeu a Satán, e Satán apartouse deles, e vendo que non podía prevalecer sobre eles, escondeuse deles, e foi e pasou diante deles no camiño; e transformouse nun gran regato de auga no camiño, e Abraham, Isaac e os seus dous mozos chegaron a aquel lugar, e viron un regato grande e poderoso como as augas impetuosas. Jasher 23:34

E no momento en que se inclinan ante el, fálalles en todo o que lle piden, mediante o poder do nome que está escrito nel. Jasher 31:42

E Iasub, rei de Tapnach, consultou cos seus conselleiros sobre este asunto, e os seus conselleiros dixéronlle: Só non prevalecerás sobre os hebreos, porque deben ser poderosos para facer esta obra para toda a cidade. Iaser 34:44

E coa túa man forte e brazo estendido libra deles os meus fillos e os seus servos, porque o poder e a forza están nas túas mans para facer todo isto. E os fillos de Xacob e os seus servos foron cara a estes reis, e confiaron no Señor o seu Deus, e mentres ían, Xacob o seu pai tamén rezou ao Señor e dixo: Oh Señor Deus, Deus poderoso e exaltado, que reinou desde os días antigos, desde entón ata agora e para sempre; Ti es Aquel que provoca guerras e as fai cesar, na túa man están o poder e a forza para exaltar e para derrubar; Oh, que a miña oración sexa aceptable diante de ti para que te volvas a min coas túas misericordias, para impresionar os corazóns destes reis e do seu pobo co terror dos meus fillos, e aterrorizarlos a eles e aos seus campamentos, e coa túa gran bondade librar a todos aqueles que confían en ti, porque es ti quen podes someter os pobos a nós e reducir as nacións ao noso poder. Jasher 34:68-70

E Xacob rezou ao Señor polos seus fillos, e estendeu as mans ao Señor, e dixo: Oh Deus, ti es un Deus Todopoderoso, ti es o noso pai, ti nos formaches e somos as obras das túas mans; prégoche que liberes os meus fillos pola túa misericordia da man dos seus inimigos, que hoxe veñen loitar contra eles e salvalos da súa man, porque na túa man está o poder e a forza, para salvar os poucos dos moitos. Jasher 37:14

E Iasub e todo o seu exército avanzaban contra Xudá, e ía montado nun cabalo moi forte e poderoso, e Iasub era un home moi valente, e cuberto de ferro e bronce de pé a cabeza. Iaser 37:28

E cando morreu Ihuri, rei de Siloh, os catro reis restantes fuxiron do seu posto cos demais capitáns, e tentaron retirarse, dicindo: Non temos máis forza cos hebreos despois de que mataran os tres reis e os seus capitáns que eran máis poderosos ca nós. Jasher 38:2

E Leví colleu a espada do home valente na súa man, e quitouna con forza do home, e con ela golpeou a cabeza do home poderoso, e cortoulle a cabeza. E once homes achegáronse para loitar con Leví, porque viron que un deles fora morto, e os fillos de Xacob loitaron, pero os fillos de Xacob non puideron prevalecer sobre eles, porque aqueles homes eran moi poderosos. E vendo os fillos de Xacob que non podían prevalecer sobre eles, Simeón deu un berro forte e tremendo, e os once homes poderosos quedaron abraiados coa voz dos berros de Simeón. E Xudá recoñeceu a distancia a voz dos berros de Simeón, e Naftalí e Xudá correron cos seus escudos cara a Simeón e Leví, e atopáronos loitando con aqueles homes poderosos, incapaces de prevalecer sobre eles porque os seus escudos estaban rotos. Jasher 38:39-42

E todos os habitantes da cidade de Sartón eran homes poderosos, un deles perseguiría a mil, e dous deles non fuxirían de dez mil dos demais homes. Jasher 38:50

E Xudá, vendo que os homes de Gaash se estaban facendo demasiado pesados para eles, deu un berro moi estridente e tremendo, e todos os homes de Gaash quedaron aterrorizados coa voz do berro de Xudá, e homes caeron da muralla co seu poderoso berro, e todos os que estaban de fóra e de dentro da cidade tiveron moito medo polas súas vidas. Jasher 39:19

Que che pasa na batalla que non podes prevalecer? Podes, entón, facer á poderosa cidade de Gaash e aos seus habitantes o que fixeches coas cidades dos amorreos que non eran tan poderosas? Seguramente fixestes esas cousas con eses débiles entre nós, e matáchelos á entrada da cidade, porque non tiñan forza cando estaban aterrorizados ao son dos vosos berros. Jasher 39:25

E a cabeza de Xudá doíalle polo golpe do home poderoso, e Xudá case morreu por iso. Jasher 39:40

E cando os fillos de Xacob remataron de derrotar os habitantes de Gaash, percorreron a cidade para despoxar a todos os mortos, e chegando á parte máis interior da cidade e máis alá atoparon tres homes moi poderosos, e non tiñan espada na man. E os fillos de Xacob chegaron ao lugar onde estaban, e os homes poderosos fuxiron, e un deles colleu a Zebulón, que viu que era un rapaz novo e de baixa estatura, e coa súa forza esmagouno contra o chan. Jasher 39:56-57

E o home poderoso levantouse do chan con forza excitada pola ira, e Xudá achegouse a el antes de que se puxese en pé, e golpeouno na cabeza coa espada, e a súa cabeza foi rachada e morreu. E o terceiro home poderoso, vendo que os seus compañeiros foran asasinados, fuxiu de diante dos fillos de Xacob, e os fillos de Xacob perseguírono na cidade; e mentres o home poderoso fuxía, atopou unha das espadas dos habitantes da cidade, e colleuna e volveuse cara aos fillos de Xacob e loitou contra eles con esa espada. E o home poderoso correu a Xudá para golpealo na cabeza coa espada, e non había escudo na man de Xudá; e mentres pretendía golpealo, Naftalí colleu apresuradamente o seu escudo e púxoo na cabeza de Xudá, e a espada do home poderoso golpeou o escudo de Naftalí e Xudá escapou da espada. E Simeón e Leví correron sobre o home poderoso coas súas espadas e golpeárono con forza coas súas espadas, e as dúas espadas entraron no corpo do home poderoso e dividírono en dous, lonxitudinalmente. Jasher 39:60-63

E a xente de Bet-Corin loitou toda a noite, un home co seu irmán e o outro co seu veciño, e berraron en todas direccións contra o castelo, e o seu berro ouviuse a distancia, e toda a terra tremeu coa súa voz, porque eran poderosos sobre todo o pobo da terra. Jasher 40:7

Agora, certamente, homes fortes e poderosos vendérono a nós, a forza dun dos que vistes hoxe; quizais o roubaron da súa terra coa súa forza e co seu poderoso brazo, e polo tanto vendérono a nós polo pequeno valor que lles demos. Jasher 42:22

E un día, estaba Xosé facendo o traballo do seu amo na casa, e Zelicah chegou en segredo e lanzouse de súpeto sobre el, e Xosé levantouse contra ela, e era máis poderoso ca ela, e derrubouna ao chan. Jasher 44:40

E as sete vacas malas son sete príncipes que se erguerán contra elas nos últimos días e as destruirán; e as sete espigas de trigo son os sete grandes príncipes de Exipto que caerán nas mans dos sete príncipes menos poderosos dos seus inimigos, nas guerras do noso señor o rei. Jasher 48:17

E as sete espigas de millo boas e malas que viches no segundo soño son catorce fillos, e será nos últimos días que se levantarán e loitarán entre eles, e sete delas ferirán aos sete que son máis poderosos. E algúns deles dixéronlle estas palabras ao rei, dicindo: As sete vacas boas denotan que che nacerán sete fillos, e matarán a sete dos fillos dos teus fillos nos últimos días; e as sete espigas de millo boas que viches no segundo soño son aqueles príncipes contra os que outros sete príncipes menos poderosos loitarán e os destruirán nos últimos días, e vingarán a causa dos teus fillos, e o goberno volverá de novo á túa descendencia. Jasher 48:22-23

E Xosé saíu deles e entrou na cámara, e chorou moito, porque a súa compaixón se espertou por eles, e lavou a cara e volveu con eles de novo, e colleu a Simeón deles e ordenou que o atasen, pero Simeón non quixo que o fixesen, porque era un home moi poderoso e non o podían atar. Jasher 51:37

Non sabes e non oíches que este rei é moi poderoso e sabio, e que non hai outro coma el en toda a terra? Velaquí, vimos todos os reis da terra e non vimos ningún coma ese rei, o rei de Exipto. Certamente, entre todos os reis da terra, non hai ningún maior que Abimelec, rei dos filisteos; con

todo, o rei de Exipto é maior e máis poderoso ca el, e Abimelec só se pode comparar cun dos seus oficiais. Jasher 52:12

Viches a todos os nosos nenos chorando de fame por ti e non tes forza na túa man para sacialos? Agora, que a túa compaixón se esperte por eles e envía ao noso irmán connosco e iremos. Jasher 52:20

E Xacob levantouse de enriba dos seus fillos, estendeu as mans e rezou ao Señor polos seus fillos, dicindo: Oh Señor Deus do ceo e da terra, lembra a túa alianza co noso pai Abraham, lembra dela co meu pai Isaac e trata con bondade os meus fillos e non os entregues nas mans do rei de Exipto; faino, por favor, oh Deus, polas túas misericordias, e redime a todos os meus fillos e líbraos do poder exipcio, e envíalles os seus dous irmáns. Jasher 52:26

Do teu servo Xacob, fillo de Isaac, fillo de Abraham o hebreo, príncipe de Deus, ao rei poderoso e sabio, o revelador de segredos, rei de Exipto, saúdos. Jasher 52:29

Non sabes ti, oh rei de Exipto, que o poder de Deus está connosco e que Deus escoita sempre as nosas oracións e non nos abandona en todo momento? Jasher 52:38

E Xudá díxolle: De certo, se hoxe abro a miña boca contra ti, te tragaría para ser destruído da terra e perecer hoxe do teu reino. E Xosé dixo: De certo, se abres a túa boca, teño poder e forza para pechar a túa boca cunha pedra ata que non poidas pronunciar palabra; mira cantas pedras hai diante de nós, de verdade podo coller unha pedra e metela na túa boca e romperche as mandíbulas. Jasher 54:12

E Xosé dixo: Non só a vós se vos dá a forza, porque nós tamén somos homes poderosos, e por que vos gabades de todos nós? E Xudá díxolle a Xosé: Envía, por favor, o noso irmán e non arruínes o teu país hoxe. Jasher 54:31

E Xosé respondeu e dixo: Dicídes a verdade, e a falsidade non está na vosa boca, porque tamén nos foi dito que os hebreos teñen poder e que o Señor, o seu Deus, se deleita moito neles, e quen entón poderá estar diante deles? Jasher 54:61

E cando os fillos de Esaú viron que os fillos de Seir eran máis poderosos ca eles, algúns homes dos fillos de Esaú viráronse e axudaron os fillos de Seir, os seus inimigos. Jasher 57:25

E todo Exipto estaba baixo o coidado de Xosé, e Xosé fixo guerra a todos os seus inimigos circundantes, e someteunos; tamén someteu Xosé toda a terra e a todos os filisteos, ata as fronteiras de Canaán, e estaban todos baixo o seu poder e pagábanlle un tributo anual a Xosé. Jasher 58:8

E Zefo reinou sobre todos os fillos de Quitim con seguridade, pero non coñecía o Señor que o librara a el e a todo o seu pobo da man do rei de África; e as tropas de África non volveron máis a Quitim para saquear como de costume, porque sabían do poder de Zefo que os ferira a todos a gume da espada, polo que Anxeas tivo medo de Zefo, fillo de Elifaz, e dos fillos de Quitim todos os días. Jasher 64:6

E todos os homes de Exipto viron o mal que os fillos de Israel lles fixeran, polo que todo Exipto temeu moito aos fillos de Israel, porque viran o seu gran poder, e que ningún deles caera. Jasher 64:49

E viches tamén o seu forte poder, porque este poder vénlles dos seus pais, porque só uns poucos homes se levantaron contra un pobo numeroso coma a area, e ferironos a gume de espada, e deles ningún caeu, de xeito que se fosen numerosos, entón os terían destruído por completo. Jasher 65:4

Entón Xob díxolle ao rei: Velaquí que todos os habitantes da terra están no teu poder; que o rei faga o que lle pareza ben. Jasher 67:43

Nos seus días, Moab rebelouse contra o poder de Edom, xa que estivera sometido a Edom desde os días de Hadad, fillo de Bedad, que os derrotou a eles e a Madián, e someteu a Moab a Edom. Jasher 74:3

E cando reinou, decidiu loitar contra os fillos de Moab, para someteros ao poder dos fillos de Esaú como eran antes, pero non foi capaz, porque os fillos de Moab escoitaron isto, e levantáronse e apresuráronse a elixir un rei sobre eles de entre os seus irmáns. Jasher 78:4

E cando chegou a Horeb, apareceulle alí o Señor na silva, e atopou a silva ardendo en lume, pero o lume non tiña poder sobre a silva para consumila. Jasher 79:3

E Faraón díxolles: Dime agora o seu poder e a súa forza; e eles respondéronlle: El creou o ceo e a terra, os mares e todos os seus peixes, formou a luz, creou a escuridade, fixo chover sobre a terra e regouna, e fixo xermolar a herba e a herba, creou o home e os animais e os animais do bosque, as aves do ceo e os peixes do mar, e pola súa boca viven e morren. Jasher 79:49

Agora, polo tanto, levántmonos cedo pola mañá e fagámolos volver, e será que se volven connosco a Exipto, aos seus señores, entón saberemos que hai fe neles; pero se non volven, entón loitaremos contra eles e faremos que volvan con gran poder e man forte. Jasher 81:10

Señor, Deus de toda a terra, salva agora o teu pobo que sacaches de Exipto, e non deixes que os exipcios se vanaglorien do seu poder e forza. Jasher 81:35

E Og, rei de Basán, era un home moi poderoso, pero Naarón, o seu fillo, era extremadamente poderoso, aínda máis forte ca el. Jasher 85:22

E os anciáns de Moab dixeron: Velaquí que os dous reis dos amorreos, Sihón e Og, que eran máis poderosos que todos os reis da terra, non puideron resistir aos fillos de Israel. Como, entón, poderemos resistirlles? Jasher 85:35

Todos os reis da terra te loarán, os príncipes do mundo cantarán para ti, os fillos de Israel alegraranse na túa salvación, cantarán e louvarán o teu poder. Jasher 89:4

Xubileos

Pero eles son o teu pobo e a túa herdanza, que libraches co teu gran poder das mans dos exipcios. Crea neles un corazón limpo e un espírito santo, e non deixes que sexan prendidos nos seus pecados desde agora ata a eternidade. Xubileos 1:20

E o anxo da presenza que ía diante do campamento de Israel tomou as táboas das divisións dos anos - desde o tempo da creación- da lei e do testemuño das semanas dos xubileus, segundo os anos individuais, segundo todo o número dos xubileus [segundo os anos individuais], desde o día da [nova] creación cando os ceos e a terra sexan renovados e toda a súa creación segundo os poderes do ceo, e

segundo toda a creación da terra, ata que o santuario do Señor sexa feito en Xerusalén no monte Sión, e todas as luminarias sexan renovadas para curación e para paz e para bendición para todos os elixidos de Israel, e para que así sexa desde aquel día e para todos os días da terra. Xubileus 1:28

E non gobernen sobre os espíritos dos vivos; porque só Ti podes exercer dominio sobre eles. E non deixen que teñan poder sobre os fillos dos xustos desde agora e para sempre. E o Señor, o noso Deus, mandounos que os atásemos a todos. E o xefe dos espíritos, Mastêmâ, veu e dixo: Señor, Creador, deixa que algúns deles permanezan diante de min, e que escoiten a miña voz, e fagan todo o que lles diga; porque se algúns deles non me quedan, non poderei executar o poder da miña vontade sobre os fillos dos homes; porque estes son para a corrupción e o desvío diante do meu xuízo, porque grande é a maldade dos fillos dos homes. Xubileos 10:6-8

E díxolle o seu pai Terah: Vai en paz. Que o Deus eterno endereite o teu camiño. E que o Señor estea contigo e te protexa de todo mal, e che conceda graza, misericordia e favor diante dos que te ven, e que ningún dos fillos dos homes teña poder sobre ti para facerche dano. Vai en paz. Xubileos 12:29

Pero sobre Israel non nomeou anxo nin espírito, porque só El é o seu gobernante, e El os preservará e os requirirá da man dos seus anxos e dos seus espíritos, e da man de todos os seus poderes para que os poida preservar e bendicir, e para que sexan seus e El sexa deles desde agora para sempre. Xubileos 15:32

E non o discerniu, porque era unha dispensación do ceo para quitarlle o poder de percepción e Isaac non discerniu, porque as súas mans eran peludas coma as do seu irmán Esaú, polo que o bendiciu. Xubileos 26:18

E a Xudá díxolle: Que o Señor che dea forza e poder para pisotear a todos os que te odian; serás príncipe, ti e un dos teus fillos, sobre os fillos de Xacob; que o teu nome e o nome dos teus fillos saian e percorran toda terra e rexión. Entón temerán as nacións diante da túa cara, e tremerán todas as nacións. Xubileos 31:18

E non teñas medo por mor de Xacob, porque o gardián de Xacob é grande, poderoso, honrado e máis loado que o gardián de Esaú. Xubileus 35:17

E dixéronlle: Non te escoitaremos para facer a paz con el; porque a nosa forza é maior que a súa, e somos máis poderosos ca el; iremos contra el e matarémolo, e destruirémolo a el e aos seus fillos. E se non viñas connosco, tamén che faremos dano. Xubileos 37:5

E despois diso Xudá falou con Xacob, o seu pai, e díxolle: Tenda o teu arco, pai, e lanza as túas frechas e derruba o adversario e mata o inimigo; e que teñas o poder, porque non mataremos ao teu irmán, porque é coma ti, e é coma ti, démoslle esta honra. Xubileos 38:1

Non procurou el con todo o seu poder matarte e liberar os exipcios da túa man cando viu que foras enviado para executar xuízo e vinganza contra os exipcios? E a pesar de todos estes sinais e marabillas, o príncipe Mastêmâ non se avergoñou porque colleu coraxe e gritou aos exipcios que te perseguisen con todas as forzas dos exipcios, cos seus carros e cos seus cabalos, e con todos os exércitos dos pobos de Exipto. Xubileos 48:3,12

Porque nesta noite, o comezo da festa e o comezo da alegría, estabades comendo a Pascua en Exipto, cando todos os poderes de Mastêmâ foran soltos para matar a todos os primoxénitos na terra de Exipto, desde o primoxénito do Faraón ata o primoxénito da serva cativa no muíño, e ata o gando. E

os poderes do Señor fixeron todo segundo lles ordenara o Señor, e pasaron de largo de todos os fillos de Israel, e a praga non veu sobre eles para destruír de entre eles ningunha alma, nin de gando, nin de home, nin de can. Xubileos 49:2,4

Libros perdidos da Biblia

Porque o Espírito Santo virá sobre ti, e o poder do Altísimo cubrirache coa súa sombra, sen ningún dos ardores da luxuria. Evanxeo do Nacemento de María 7:19

Pero o anxo respondeu: Non é así, María, senón que o Espírito Santo virá sobre ti, e o poder do Altísimo cubrirache coa súa sombra. Protevanxeo 9:13

Á súa fama, este país tremeu, e á súa chegada está baixo a presente conmoción e consternación; e nós mesmos estamos aterrados pola grandeza do seu poder. 1 Evanxeo da Infancia 4:12

Desde aquel momento o neno foi curado polo poder do Señor Cristo, e comezou a cantar louvores e a dar grazas ao Señor que o curara. 1 Evanxeo da Infancia 4:17

Pois en canto chegou entre nós, o ídolo rompeu, e todos os deuses caeron, e foron destruídos por un poder maior. 1 Evanxeo da Infancia 4:22

E díxolle ao seu fillo: Oh, Xesucristo, restaura ou cura segundo o teu extraordinario poder esta mula, e concédelle que volva ter a forma dun home e dunha criatura racional, como tiña antes. 1 Evanxeo da Infancia 7:25

Entón a súa nai dixo: Oh, Señora María, agora estou segura de que os poderes de Deus habitan en ti, de xeito que o teu fillo pode curar nenos que son do mesmo tipo que el, en canto tocan as súas roupas. 1 Evanxeo da Infancia 11:7

El respondeu e explicoulle a física e a metafísica. Tamén as cousas que estaban por riba e por debaixo do poder da natureza; os poderes do corpo, os seus humores e os seus efectos. 1 Evanxeo da Infancia 21:12-14

A el sexan a gloria, a loanza, o poder e o dominio, desde agora e para sempre. Amén. 1 Evanxeo da Infancia 22:7

Entón Pilato dixo: «Parece que expulsar demos non é obra dun espírito impuro, senón que procede do poder de Deus». Evanxeo de Nicodemo 1:6

Xesús respondeu: Se non tivesen a facultade de falar, non poderían falar; pero como cada un ten o dominio da súa propia lingua, para falar ben e mal, que o vexa. Evanxeo de Nicodemo 2:5

Xesús díxolle a Pilato: Cre que a verdade está na terra entre aqueles que, cando teñen o poder de xulgar, son gobernados pola verdade e forman un xuízo recto. Evanxeo de Nicodemo 3:14

Algúns deles dixeron aínda: «Este poder non pode proceder senón de Deus». Pilato preguntoulles aos xudeus: «Por que os demos non se someten aos vosos doutores?». Algúns deles dixeron: «O poder de someter os demos non pode proceder senón de Deus». Evanxeo de Nicodemo 5:42-44

Porque lles prohibiches aos teus servos declarar as cousas secretas que foron realizadas polo teu poder divino no inferno. Evanxeo de Nicodemo 13:2

A isto, o príncipe do inferno respondeu a Satán: «Quen é ese príncipe tan poderoso e, con todo, un home que teme á morte? Porque todos os potentados da terra están suxeitos ao meu poder, aos que ti sometiches co teu poder. Pero se é tan poderoso na súa natureza humana, afirmoche en verdade que é todopoderoso na súa natureza divina e ninguén pode resistir o seu poder». Evanxeo de Nicodemo 15:4-6

Aqueles que foron retidos aquí ata que volvan vivir na terra, foron levados de aquí, non polo seu propio poder, senón por oracións feitas a Deus, e o seu Deus todopoderoso levounos de min. Quen é entón ese Xesús de Nazaret que coa súa palabra me levou os mortos sen orar a Deus? Quizais sexa o mesmo que me levou a Lázaro, despois de catro días morto, e cheiraba e estaba podre, e do que eu tiña posesión como unha persoa morta, pero el volveuno á vida polo seu poder. Respondendo Satán, respondeu ao príncipe do inferno: É a mesma persoa, Xesús de Nazaret. Cando o príncipe do inferno oíu isto, díxolle: Conxúrote polos poderes que pertencen a ti e a min, que non mo traias. Porque cando oín falar do poder da súa palabra, tremei de medo, e toda a miña compañía impía foi ao mesmo tempo perturbada; e non puidemos deter a Lázaro, pero el deuse unha sacudida a si mesmo, e con todos os signos de malicia, inmediatamente marchou de nós; e a mesma terra, na que estaba o corpo morto de Lázaro, axiña o deixou saír vivo. Evanxeo de Nicodemo 15:12-18

Cando o príncipe do inferno ouviu isto, díxolle a Satán: Apártate de min e sae das miñas moradas; se es un guerreiro poderoso, loita contra o Rei da Gloria. Pero que tes que ver con el? Evanxeo de Nicodemo 16:2

Cando todos os santos escoitaron estas cousas ditas por Isaías, dixéronlle ao príncipe do inferno: Abre agora as túas portas e quita os teus barras de ferro; porque agora estarás atado e non terás poder. David respondeu ao príncipe do inferno e dixo: Entendo as palabras desa voz, porque as dixen polo seu espírito. E agora, como dixen antes, dígoche, o Señor forte e poderoso, o Señor poderoso na batalla; el é o Rei da Gloria, e el é o Señor no ceo e na terra; e rompeu as cadeas que antes non se podían romper; e co seu poder invencible visitou os que estaban sentados na profunda escuridade pola iniquidade e na sombra da morte polo pecado. Evanxeo de Nicodemo 16:12,15,19

Quen es ti, tan poderoso e tan débil, tan grande e tan pequeno, un soldado vulgar e, con todo, de primeira liña, que pode mandar en forma de servo como un soldado común? De onde vén, oh ti, Xesucristo, que es un home tan poderoso e glorioso en maxestade, tan brillante que non ten mancha e tan puro que non ten crime? Porque ese mundo inferior da terra, que sempre estivo ata agora sometido a nós, e do que recibimos tributos, nunca nos enviou un home tan morto antes, nunca enviou agasallos como estes aos príncipes do inferno. Quen es, pois, ti, que con tanta coraxe entras nas nosas moradas e non só non tes medo de ameazarnos cos maiores castigos, senón que tamén te esforzas por rescatar a todos os demais das cadeas nas que os temos? Quizais sexas ti ese Xesús, de quen Satán acaba de falarlle ao noso príncipe, que coa morte da cruz estabas a piques de recibir o poder da morte. Entón o Rei da Gloria pisoteando a morte, agarrou ao príncipe do inferno, privouno de todo o seu poder e levou consigo ao noso pai terreal Adán para a súa gloria. Evanxeo de Nicodemo 17:4,10-13

Pois mira agora que Xesús de Nazaret, co brillo da súa gloriosa divindade, pon en fuga todos os horribles poderes da escuridade e da morte; Evanxeo de Nicodemo 18:3

Redimiches os vivos coa túa cruz e baixaches a nós para que, coa morte da cruz, nos librases do inferno e da morte co teu poder. Evanxeo de Nicodemo 19:9

Que desvían tan poderosamente as mentes dos homes dos seus antigos costumes e prácticas, que sempre me sorprendeu e estiven plenamente convencido diso por moitos argumentos anteriores. Séneca a Paulo 9:2

Pero el, sendo unha persoa moi poderosa en Antioquía, agarrouna na rúa e bicouna; o cal Tecla non o soportou, senón que, buscando a Paulo, gritou cun ton de angustia: Non me obrigues, que son un estraño; non me obrigues, que son un servo de Deus. Son unha das persoas principais de Iconio e vinme obrigado a abandonar aquela cidade porque non quería casar con Tamiris. Actos de Paulo e Tecla 7:4

Os espíritos impuros foron expulsados, facendo ruído; todos recibiron os seus enfermos curados, e glorificaron a Deus, que lle dera tal poder á virxe Tecla; Feitos de Paulo e Tecla 10:17

Os homes quedaron completamente abraiados por un milagre tan prodixioso, e non tiveron poder para deter á serva de Deus; senón que, agarrando o seu veo, ou capucha, arrincaron un anaco del; Feitos de Paulo e Tecla 11:13

Para que todos os homes saiban que aqueles que son de dobre ánimo e desconfían do poder de Deus están preparados para a condena e para ser un sinal para todas as eras vindeiras. 1 Clemente aos Corintios 6:4

E de novo di: Vin o malvado con gran poder e estendéndose coma o cedro do Líbano. Pasei por alí, e velaquí! non estaba; busquei o seu lugar, pero non o puiden atopar. 1 Clemente aos Corintios 7:11

E especialmente que aprendan o grande poder que ten a humildade con Deus; canto lle vale unha caridade pura e santa; o excelente e grande que é o seu temor; e como salvará a todos os que se volven a el con santidade e cunha mente pura. 1 Clemente aos Corintios 10:13

E da disolución, o gran poder da providencia do Señor resucítaa; e dunha soa semente xorden moitos e dan froito. 1 Clemente aos Corintios 11:20

E entón, pensaremos que é algo moi grande e estraño que o Señor de todo levante a aqueles que o cren religiosamente na seguridade da boa fe, cando mesmo cun paxaro nos mostra a grandeza do seu poder para cumprir a súa promesa? Coa palabra do seu poder fixo todas as cousas; e coa mesma palabra é capaz de destruílas cando quere. Quen lle dirá: Que fas? Ou quen resistirá o poder da súa forza? 1 Clemente aos Corintios 12:6,13-14

Co seu poder todopoderoso fixou os ceos e coa súa sabedoría incomprensible adornounos. Así mesmo o mar e todas as criaturas que nel hai; despois de crealas primeiro, encerrounas nel co seu poder. 1 Clemente aos Corintios 15:3,6

Que o home sexa fiel, que sexa poderoso na expresión do coñecemento; que sexa sabio ao facer un xuízo exacto das palabras; que sexa puro en todas as súas accións. 1 Clemente aos Corintios 20:30

En seis angustias librarache, e en sete non te tocará o mal. Na fame librarache da morte, e na guerra do poder da espada. 1 Clemente aos Corintios 23:9

Concede a toda alma humana que invoca o seu glorioso e santo nome, fe, temor, paz, longanimidade, paciencia, temperanza, santidade e sobriedade, a todo o que lle agrada; por medio do noso Sumo Sacerdote e Protector Xesucristo, por quen lle sexan gloria, maxestade, poder e honra, agora e para sempre. Amén. 1 Clemente aos Corintios 24:2

Porque o Señor di: Seredes coma ovellas no medio dos lobos. Pedro respondeu e dixo: E se os lobos despedazan as ovellas? Xesús díxolle a Pedro: Non deixedes que as ovellas teman os lobos despois da morte. E tampouco vós temades os que vos matan, e despois diso non teñen máis que vos poidan facer; senón temede a aquel que despois de vós mortos ten poder para botar tanto a alma como o corpo no inferno. 2 Clemente aos Corintios 3:2

Xa que, polo tanto, os días son moi malos, e o adversario ten o poder deste mundo presente, debemos poñer máis dilixencia en investigar os xustos xuízos do Señor. Epístola xeral de Bernabé 2:1

Convertámonos en espirituais, nun templo perfecto para Deus. Na medida en que estea en nós, meditemos no temor de Deus; e esforcémonos ao máximo das nosas forzas por gardar os seus mandamentos; para que poidamos alegrarnos nos seus xustos xuízos. Epístola xeral de Bernabé 3:12

Pero quen é capaz agora de ter este dominio sobre as bestas salvaxes, ou os peixes, ou as aves do ceo? Porque sabedes que gobernar é ter poder, que un home debe ser posto sobre o que goberna. Epístola xeral de Bernabé 5:23

E o Señor díxolle: Dúas nacións hai no teu ventre, e dous pobos sairán do teu corpo; e un terá poder sobre o outro, e o maior servirá ao menor. Entende aquí quen era Isaac; quen era Rebeca; e de quen se predixo: este pobo será maior ca aquel. Epístola xeral de Bernabé 12:4

Pasemos agora ao outro tipo de coñecemento e doutrina. Hai dous camiños de doutrina e poder; un da luz e o outro da escuridade. Epístola xeral de Bernabé 14:3

Mais o camiño das tebras é tortuoso e cheo de maldicións. Porque é o camiño da morte eterna, con castigo; no cal os que andan atopan aquelas cousas que lles destrúen a alma. Tales son: idolatría, confianza, orgullo de poder, hipocrisía, dobre ánimo, adulterio, asasinato, rapiña, orgullo, transgresión, engano, malicia, arrogancia, bruxería, cobiza e a falta de temor de Deus. Epístola xeral de Bernabé 15:1-2

Ninguén se engane a si mesmo; se un non está dentro do altar, está privado do pan de Deus. Pois se as oracións dun ou dous son de tanta forza, como se nos di, canto máis poderosas serán as do bispo e de toda a igrexa? Epístola de Ignacio aos Efesios 2:2

Do cal vos prégo que me fagades sempre partícipe, para que poida ser atopado na sorte dos cristiáns de Éfeso, que sempre estiveron de acordo cos apóstolos, polo poder de Xesucristo. Polo tanto, sexa o voso coidado de unirvos máis plenamente, para loanza e gloria de Deus. Porque cando vos reunides plenamente no mesmo lugar, os poderes do demo son destruídos, e o seu mal é disolto pola unidade da súa fe. Porque o cristianismo non é obra dunha profesión externa; senón que se manifesta no poder da fe, se un home é atopado fiel ata o fin. Epístola de Ignacio aos Efesios 3:8,11,17

Así, todo o poder da maxia disolveuse; e todo lazo de maldade foi destruído: a ignorancia dos homes foi eliminada; e o antigo reino abolido; Deus mesmo apareceu en forma de home, para a renovación da vida eterna. Epístola de Ignacio aos Efesios 4:13

Polo tanto, convén que tampouco vós tratedes o voso bispo con demasiada familiaridade por mor da súa xuventude; senón que lle rendedes toda reverencia segundo o poder de Deus Pai; como tamén vexo que fan os vosos santos presbíteros, sen ter en conta a súa idade, que en realidade parece nova, senón como convén aos que son prudentes en Deus, someténdose a el, ou mellor dito, non a el, senón ao Pai do noso Señor Xesucristo, o bispo de todos nós. Epístola de Ignacio aos Magnesios 1:6

Cuxa propia mirada é instrutiva; e cuxa dozura poderosa: a quen estou convencido de que os propios ateos non poden deixar de reverenciar. Epístola de Ignacio aos tralianos 1:10

Quen verdadeiramente era da liñaxe de David segundo a carne, pero Fillo de Deus segundo a vontade e o poder de Deus; verdadeiramente nacido da Virxe e bautizado por Xoán; para que toda xustiza fose cumprida por el. Epístola de Ignacio aos Esmirneos 1:3

Só debedes orar por eles, para que, se é a vontade de Deus, se arrepintan; o cal será moi difícil. Mais disto ten o poder o noso Señor Xesucristo, que é a nosa verdadeira vida. Epístola de Ignacio aos esmirneos 2:3

Saúdo ás familias dos meus irmáns, coas súas mulleres e fillos; e ás virxes chamadas viúvas. Sede fortes no poder do Espírito Santo. Saúdavos Filón, que está comigo. Epístola de Ignacio aos de Esmirna 3:24

Un cristián non ten poder por si mesmo, senón que sempre debe estar ocupado no servizo de Deus. Agora ben, esta obra é tanto de Deus como vosa, cando a perfeccionedes. Epístola de Ignacio a Policarpo 3:3

Cando estea no teu poder facer o ben, non o demores, porque a caridade te librou da morte. Epístola de Policarpo aos Filipenses 3:11

Velaquí o poderoso Señor, que co seu poder invisible e coa súa excelente sabedoría fixo o mundo, e co seu glorioso consello embeleceu a súa criatura, e coa palabra da súa forza fixou o ceo e fundou a terra sobre as augas; e con esta poderosa virtude estableceu a súa Santa Igrexa, que bendiciu. 1 Libro do Pastor de Hermas (Visións) 1:28

Escoitade, pois, por que a torre está construída sobre a auga: porque a vosa vida é e será salvada pola auga. Pois está fundada pola palabra do nome todopoderoso e honorable, e está sostida polo poder e a virtude invisibles de Deus. 1 Libro do Pastor de Hermas (Visións) 3:42

Ela respondendo díxome: Non te atopaches con nada, oh home? Eu respondín: Señora, atopeime cunha besta tal que parecía capaz de devorar a un pobo enteiro; pero polo poder de Deus e pola súa singular misericordia, escapei dela. 1 Libro do Pastor de Hermas (Visións) 4:16

Pero polos seus pecados anteriores, Deus, que ten o poder de curar, dará un remedio; porque El ten o poder de todas as cousas. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 4:12

Polo tanto, o noso Señor misericordioso tivo compaixón da súa criatura e designou ese arrepentimento, e deume o seu poder. E por iso dígovos que se alguén despois desa grande e santa vocación é tentado polo demo e peca, ten un arrepentimento. Pero se peca a miúdo e se arrepente, non lle beneficiará; porque dificilmente vivirá para Deus. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 4:22

E agora, di el, escoitade a maldade da ira; o malvada e prexudicial que é, e como derroca os servos de Deus; porque non pode prexudicar os que están cheos de fe porque o poder de Deus está con eles; pero derroca os dubidosos e os que carecen de fe. Porque estas cousas son tolas, superfluas e vanas para os servos de Deus. Pero a ecuanimidade é forte e contundente; e de gran poder, e aséntase nun gran envergadura; é alegre, regocixándose na paz; e glorificando a Deus en todo momento con mansedume. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 5:11,13

Teme a Deus, di el, e garda os seus mandamentos. Porque se gardas os seus mandamentos, serás poderoso en toda obra, e todas as túas obras serán excelentes. Porque temendo a Deus, farás todo ben. Este é o medo co que debes ser afectado para que poidas ser salvo. Pero non temas ao demo; porque se temes ao Señor, terás dominio sobre el; porque non hai poder nel. Agora ben, se non hai poder nel, entón tampouco é de ser temido. Pero aquel en quen hai un poder excelente, é de ser temido; porque todo aquel que ten poder, é de ser temido. Pero o que non ten poder é desprezado por todos. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 7:1-3

Polo tanto, desprezao e dominarás sobre el en toda ocasión. Ponte unha fe firme e poderosa, porque a fe promete todo e perfecciona todo. Pero o que dubida non crerá que obterá algo con todo o que pode. Xa ves, di el, como a fe vén de arriba, de Deus, e ten un gran poder. Pero a dúbida é un espírito terreal, procede do demo e non ten forza. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 9:9-10

E este profeta mentireiro, ao non ter nel o poder do Espírito divino, respóndelles segundo as súas esixencias e enche as súas almas con promesas segundo o seu desexo. Porén, ese profeta é van e responde cousas vanas a aqueles que eles mesmos son vanos. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 10:5

Porque non hai que pedirlle a ningún espírito que Deus dea, senón que o que ten o poder da divindade fala todo por si mesmo, porque vén de arriba, do poder de Deus. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 10:9

Así vedes a vida de cada un destes tipos de profetas. Polo tanto, probade pola súa vida e obras a ese home que di que ten o Espírito Santo. E crede no Espírito que vén de Deus e ten poder como tal. Pero non credes no espírito terreal e baleiro, que vén do demo, no que non hai fe nin virtude. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 11:12

Comprende aínda máis o poder que vén de arriba, nesta similitude. Os grans de sarabia que caen son extremadamente pequenos; e con todo, cando caen sobre a cabeza dun home, como lle causan dor? E de novo; considera os excrementos dunha casa: como as pequenas pingas que caen sobre a terra fan un oco nas pedras. Así, do mesmo xeito, as cousas máis pequenas que veñen de arriba e caen sobre a terra teñen unha gran forza. Polo tanto, únete a este espírito, que ten o poder; e apártate do outro que está baleiro. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 11:15-17

Inconstante, sen coñecer a maxestade de Deus, o grande e marabilloso que é; quen creou o mundo para o home e someteu a el toda criatura: e deulle todo poder, para que puidese cumprir todos estes mandamentos. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 12:19

E convertídevos ao Señor, o voso Deus, e abandonade o demo e os seus praceres, porque son malos, amargos e impuros. E non temades o demo, porque non ten poder sobre vós. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 12:22

Pero o demo é duro e, co seu poder, goberna sobre os servos de Deus. E dixo que non pode gobernar sobre os servos de Deus que confían nel con todo o seu corazón. O demo pode loitar, pero non pode vencelos. Porque se lle resistides, fuxirá de vós con confusión. Pero os que non están cheos de fe, temen ao demo, coma se tivese un gran poder. Porque o demo pon a proba os servos de Deus e, se os atopa baleiros, destrúeos. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 12:25-27

E eu díxenlle: Señor, agora estou confirmado en todos os mandamentos do Señor mentres estás comigo, e sei que quebrarás todo o poder do demo. 2 Libro do Pastor de Hermas (Mandamentos) 12:34

Oh, home tolo, dubidoso e miserable; que non entendes que todas estas cousas pertencen a outros homes e están baixo o poder doutro. Pois o Señor desta cidade che di: Ou obedece as miñas leis ou sae da miña cidade. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 1:3

Polo tanto, cando o rico ofrece ao pobre o que lle falta, o pobre ora ao Señor polo rico; e Deus concede ao rico todo o ben, porque o pobre é rico en oración; e as súas peticións teñen un gran poder para o Señor. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 2:7

Ti, polo tanto, que es fortalecido por ese venerable mensaxeiro e recibiches un don tan poderoso da oración; xa que non es preguiceiro, por que non lle pides agora entendemento ao Señor e o recibes? 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 5:40

Escoita —dixo—, o Fillo de Deus non é posto na condición de servo, senón en gran poder e autoridade. Eu díxenlle: «Como, señor? Non o entendo». 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 5:50

—Ves —dixo el— que é o Señor do seu pobo, tendo recibido todo o poder do seu Pai. Pero escoita agora por que o Señor tivo en consello ao seu Fillo, sobre a división da herdanza, e aos bos anxos. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 5:53

El respondeu: «En canto ás accións anteriores dos homes que cometeron por ignorancia, só Deus pode darlles un remedio; porque todo o poder pertence a el». 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 5:61

O anxo grande e venerable que viches era Miguel, que ten o poder sobre o seu pobo e o goberna. Porque plantou a lei nos corazóns dos que creron; e por iso visita aqueles aos que lles deu a lei, para ver se a cumpriron. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 8:25

Eu díxenlle: Señor, por que enviou a algúns á torre e deixou a outros aquí para ti? Respondeu: Os que transgrediron a lei que recibiron del quedan ao meu cargo, para que se arrepintan dos seus pecados; pero os que cumpriron a lei e a gardaron están baixo o seu poder. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 8:27

Mais agora estás iluminado polo anxo, pero polo mesmo Espírito. Pero debes considerar todas as cousas con dilixencia; porque por iso son enviado á túa casa por ese venerable mensaxeiro, para que cando teñas visto todas as cousas con forza, non teñas medo como antes. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:4

Porque de nada che servirá tomar o nome do Fillo de Deus, a menos que tamén recibas delas o seu manto. Porque estas virxes son os poderes do Fillo de Deus. Así, un home levará o seu nome en van,

a menos que tamén sexa investido dos seus poderes. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:122

En canto a esas pedras —continuou—, que, sendo entregadas polas súas mans, viches permanecer no edificio, estaban revestidas do seu poder; por iso ves toda a torre da mesma cor que a rocha, e feita coma se fose dunha soa pedra. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:125

Xa que —dixo el— tes coidado de investigar con dilixencia todas as cousas, escoita tamén as que respectan as pedras que foron rexeitadas. Todas elas recibiron o nome do Fillo de Deus e, con el, o poder destas virxes. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:128

Pero despois diso foron consideradas aquelas mulleres que viches vestidas cunha roupa negra, cos ombreiros soltos e o cabelo solto; fixaron os seus desexos nelas, sendo tentadas pola súa beleza; e foron vestidas co seu poder, e despoxáronse da roupa das virxes: 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:130

Entrarán, dixo el, se deixan de lado todas as obras desas mulleres, e retoman o poder destas virxes, e camiñan nas súas obras. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:133

Escoitade —dixo el— os nomes desas virxes máis poderosas e poñédevos nos recunchos da porta. Estes son os seus nomes: a primeira chámase Fe; a segunda Continencia; a terceira Poder; a cuarta Paciencia; as demais que están debaixo destas son Simplicidade, Inocencia, Castidade, Alegría, Verdade, Entendemento, Concordia e Caridade. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:141-142

Respondeu: Porque estes apóstolos e mestres, que predicaron o nome do Fillo de Deus, morrendo despois de ter recibido a súa fe e o seu poder, predicáronlles aos que xa foran mortos antes; e déronlles este selo. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:157

E non che parece entón que peca máis aquel que debe seguir a bondade, se prefire a parte do pecado; que aquel que ofende sen coñecer o poder de Deus? 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:172

O noso Deus e Señor, que goberna sobre todas as cousas e ten poder sobre todas as súas criaturas, non se lembra das nosas ofensas, senón que se aplaca facilmente con aqueles que confesan os seus pecados: pero o home, sendo lánguido, mortal, enfermo e cheo de pecados, persevera na súa ira contra o home; coma se estivese no seu poder salvalo ou destruílo. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:208

Non obstante, algúns deles, despois de arrepentirse, foron salvados, e así tamén se salvarán outros da mesma clase, se se arrepinten; pero se non, morrerán por culpa daquelas mulleres cuxo poder e forza posúen. 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:228

Porque todas as nacións castigan os seus servos que negan os seus amos; que credes vós que vos fará o Señor, que ten o poder de todas as cousas? 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 9:242

Toma, polo tanto, a súa gravidade e modestia cara a ti, e di a todos que ten gran honra e renome con Deus, e que é un príncipe de gran autoridade e poderoso no seu cargo. Só a el lle está confiado o poder do arrepentimento en todo o mundo. Non che parece que ten gran autoridade? 3 Libro do Pastor de Hermas (Similitudes) 10:5-6

Agora ben, se hai lugar para a nosa petición, Pilatos, xa que noutro tempo estivemos no poder, enterre a miña familia con coidado; porque é xusto que nos enterren ti, en vez dos sacerdotes, que, dentro de pouco tempo, como din as Escrituras, cando veña Xesucristo, haberá vinganza. Carta de Herodes a Pilatos, o gobernador

Recibín información, unha excelente, en consecuencia da cal me invade o medo e o tremor. Porque nesta provincia que administro, unha das cuxas cidades se chama Xerusalén, toda a multitude de xudeus entregoume a un home chamado Xesús, e presentaron moitas acusacións contra el, que non puideron establecer con probas consistentes. Pero acusárono dunha herexía en particular, a saber, que Xesús dixo que o sábado non era un descanso, nin debían ser observados por eles. Porque realizou moitas curas aquel día, e fixo que os cegos visen e os coxos camiñasen, resucitou os mortos, limpou os leprosos, curou os paralíticos que eran totalmente incapaces de mover o seu corpo ou fortalecer os seus nervios, senón que só podían falar e discursar, e deulles poder para camiñar e correr, eliminando a súa enfermidade só coa súa palabra. Hai outra fazaña moi poderosa que é estraña aos deuses que temos: resucitou un home que levaba catro días morto, chamándoo só coa súa palabra, cando o morto comezara a descompoñerse, e o seu corpo estaba corrompido polos vermes que se criaran e tiña o fedor dun can; mais, ao velo deitado na tumba, mandoulle correr, e o morto non se detivo en absoluto, senón que coma un noivo sae da súa cámara, así saíu da súa tumba, cheo de abundante perfume. Ademais, mesmo os que eran estranxeiros, e claramente endemoniados, que tiñan a súa morada en desertos, e devoraban a súa propia carne, e vagaban coma gando e reptís, converteunos en habitantes das cidades, e cunha palabra fixoos racionais, e preparounos para seren sabios, poderosos e ilustres, tomando o seu alimento con todos os inimigos dos espíritos impuros que eran destrutivos neles, e que lanzou ás profundidades do mar. Informe de Pilato o gobernador, sobre o noso Señor Xesucristo; que foi enviado a César Augusto, en Roma

E cando foi levado á cidade dos romanos, e César soubo que chegara, sentouse no templo dos deuses, por riba de todo o senado, e con todo o exército, e con toda a multitude do seu poder, e ordenou que Pilato se puxese na entrada. E César díxolle: Impío, cando viches tantos sinais feitos por ese home, por que te atreveches a facer isto? Ao atreverte a facer unha mala acción arruinaches todo o mundo. E Pilato dixo: Rei e autócrata, eu non son culpable destas cousas, senón que é a multitude dos xudeus a precipitada e culpable. E César dixo: E quen son eles? Pilato dixo, Herodes, Arquelao, Filipo, Anás e Caifás, e toda a multitude dos xudeus. César dixo: Por que causa executaches o seu propósito? E Pilato dixo: A súa nación é sediciosa e insubordinada, e non está submisa ao teu poder. E César dixo: Cando cho entregaron, debías aseguralo e enviármolo a min, e non consentir que crucificasen a tal home, que era xusto e fixo milagres tan grandes e bos, como dis no teu informe. 1 Porque por tales milagres manifestouse Xesús como o Cristo, o Rei dos xudeus. O xuízo e a condena de Pilato

E entregouno ao pobo o día antes dos pans sen fermento, a súa festa. E colleron ao Señor e empuxárono mentres corrían, dicindo: Arrastremos o Fillo de Deus, tendo obtido poder sobre el. E vestírono de púrpura e puxérono no asento do xuízo, dicindo: Xulga con xustiza, oh rei de Israel. E un deles trouxo unha coroa de espiñas e púxoa na cabeza do Señor. E outros puxéronse de pé e cuspíronlle nos ollos, e outros lle golpearon as meixelas; outros pinchárono cunha cana; e algúns azoutárono, dicindo: Con esta honra honremos o Fillo de Deus. Evanxeo de Pedro 1:3

Era mediodía e a escuridade caeu sobre toda Xudea. Estaban preocupados e angustiados, por medo a que o sol se puxese mentres el aínda vivía, porque está escrito para eles que o sol non se pon sobre o que foi condenado a morte. E un deles dixo: Dádelle de beber fel con vinagre. E mesturaron e déronlle de beber, e cumpriron todo, e cumpriron os seus pecados contra a súa propia cabeza. E moitos andaban con lámpadas, pensando que era de noite, e caían. E o Señor exclamou, dicindo:

Meu poder, meu poder, abandonáchesme. E despois de dicilo foi levado. E naquela hora o velo do templo de Xerusalén rasgouse en dous. Evanxeo de Pedro 1:5

Libros esquecidos do Edén

Porque ti, oh Deus, fixeches que lle caese o sono, e tomaches un óso do seu costado e restauraches a carne no seu lugar, polo teu poder divino. E tomachesme a min, o óso, e fixeches de min unha muller, brillante coma el, con corazón, razón e palabra; e en carne, coma a súa; e fixéchesme á semellanza do seu rostro, pola túa misericordia e poder. 1 Libro de Adán e Eva 5:9-10

Pero cando chegaches a habitar nesta terra estraña, o teu corpo animal non podía estar na terra sen alimento terreal que o fortalecese e restaurase os seus poderes. 1 Libro de Adán e Eva 40:2

Entón Adán díxolle a Eva: Mira este lume do que temos unha parte en nós: que antes nos cedía, pero xa non o fai, agora que transgredimos o límite da creación e cambiamos a nosa condición, e a nosa natureza é alterada. Pero o lume non cambia na súa natureza, nin se altera da súa creación. Polo tanto, agora ten poder sobre nós; e cando nos achegamos a el, queima a nosa carne. 1 Libro de Adán e Eva 44:9

Deus díxolle de novo a Eva: Que é o que che prometeu no xardín, dicindo: Cando comades da árbore, abriranse os vosos ollos e seredes coma deuses, coñecendo o ben e o mal? Mais velaquí que queimou os vosos corpos con lume e fixovos probar o sabor do lume, polo sabor do xardín; e fixovos ver o ardor do lume e a súa maldade, e o poder que ten sobre vós? 1 Libro de Adán e Eva 46:6

Mira, eu o atei ata que viñeches e o viches e contemplaches a súa debilidade, de xeito que xa non lle queda ningún poder. 1 Libro de Adán e Eva 51:10

Mais Satán, o que odia todo ben, non lles permitiu rematar as súas oracións. Pois chamou aos seus exércitos, e viñeron todos eles. Entón díxolles: Xa que Adán e Eva, aos que enganamos, acordaron orar a Deus noite e día, e suplicarlle que os libere, e xa que non sairán da cova ata o final do corenta día. E xa que continuarán as súas oracións como ambos acordaron facer, para que El os libere das nosas mans e os restaure ao seu estado anterior, vede o que lles faremos. E os seus exércitos dixéronlle: Tes o poder, oh noso Señor, para facer o que queiras. 1 Libro de Adán e Eva 59:1-2

Non só por el, entón, estas árbores medraron de súpeto; senón que tiven piedade de ti e ordeneilles que medrasen. E creceron ata converterse en dúas árbores grandes, para que sexas cuberto polas súas pólas e atopes descanso; e para que che faga ver o meu poder e as miñas obras marabillosas. E tamén, para mostrarche a maldade de Satán e as súas malas obras, porque desde que saíches do xardín, non cesou, non, nin un só día, de facerche algún dano. Pero non lle dei poder sobre vós. 1 Libro de Adán e Eva 63:9-10

Porque coñecemos as túas marabillosas obras, oh Deus, que son grandes, e que co teu poder podes sacar unha cousa doutra, sen que ninguén o desexe. Porque o teu poder pode facer que as rochas se convertan en árbores, e as árbores en rochas. 1 Libro de Adán e Eva 63:14

Entón o anxo apartou de Adán e Eva, que comeron dos figos ata saciar a súa fame. Despois gardaron o que sobraba; pero polo poder de Deus, os figos enchíronse como antes, porque Deus os bendiciu. 1 Libro de Adán e Eva 64:8

Alí viron unha árbore e atoparon nela maná sólido; e marabilláronse do poder de Deus. E os anxos ordenáronlles que comesen maná cando tivesen fame. 1 Libro de Adán e Eva 68:8

Ordénanos, oh Deus, que non lles deamos paso sen a túa orde, para que non nos reduzas á nada. Porque se non nos das a orde, seremos superados e seguiremos o consello de Satán; e ti farásnos perecer de novo. 1 Libro de Adán e Eva 72:22

Pero cando Adán chegou e viu a boa aparencia do neno, a súa beleza e a súa figura perfecta, alegrouse por el e consolouse por Abel. Entón chamou ao neno Set, que significa "que Deus escoitou a miña oración e libroume da miña aflición". Pero tamén significa "poder e forza". 2 Libro de Adán e Eva 2:3

E mira, oh Adán, a aquel que dixo de si mesmo que é Deus! Pode Deus ser negro? Tomaría Deus a forma dunha muller? Hai alguén máis forte que Deus? E pode ser superado? 2 Libro de Adán e Eva 4:4

Despois diso, mentres baixaba do altar, despois de rematar a súa ofrenda, Satán apareceulle na forma dun fermoso anxo, brillante de luz; cun bastón de luz na man, el mesmo cinto cun cinto de luz. Porque no noso mundo non temos Deus; senón que todos somos deuses; todos somos da luz, celestial, poderoso, forte e glorioso. 2 Libro de Adán e Eva 5:4,11

Cando Adán rematou o seu mandamento a Set, os seus membros afrouxáronse, as súas mans e os seus pés perderon toda forza, a súa boca quedou muda e a súa lingua deixou de falar por completo. Pechou os ollos e entregou o espírito. 2 Libro de Adán e Eva 9:1

Entón os membros de Set afrouxáronse; as súas mans e pés perderon toda forza; a súa boca quedou muda e incapaz de falar; e entregou o espírito e morreu o día despois do seu novecentos duodécimo ano; o día vinte e sete do mes de Abib; Enoc tiña entón vinte anos. 2 Libro de Adán e Eva 12:13

Entón Lamec compadeceuse del e dixo: En verdade, cando está só, pode ser vencido polos homes deste lugar. 2 Libro de Adán e Eva 13:3

Mais agora pídoche, oh Deus, que me libres desta raza, entre a que agora vivo, como me libraches deses demos. Envía o teu anxo para que me saque do medio deles; porque eu mesmo non teño poder para escapar de entre eles. 2 Libro de Adán e Eva 17:47

Pero esta vez, cando entraron na cova, non atoparon a Xared, senón que atoparon a lámpada apagada e os corpos dos pais esparexidos, e voces que viñan deles polo poder de Deus, que dicían: "Satanás nunha aparición enganou ao noso fillo, querendo destruílo, como destruíu ao noso fillo Caín". Tamén dixeron: "Señor Deus do ceo e da terra, libera ao noso fillo da man de Satanás, que fixo unha grande e falsa aparición diante del". Tamén falaron doutros asuntos, polo poder de Deus. 2 Libro de Adán e Eva 18:2-3

Entón cesaron todas as voces agás a voz do noso pai Adán, que falou a Xared polo poder de Deus, igual que alguén falaría ao seu compañeiro, dicindo: Oh Xared, fillo meu, ofrece ofrendas a Deus por telo librado da man de Satán; e cando traias esas ofrendas, que as ofrezas sobre o altar no que eu ofrecín. Entón tamén, coidado con Satán; porque me enganou moitas veces coas súas aparicións, desexando destruírme, pero Deus libroume da súa man. 2 Libro de Adán e Eva 18:10

E cando os homes viron que estaban vencidos, e viron outros que non estaban dominados, os que foran derrotados viñeron a Genun, refuxiáronse con el, e el converteunos nos seus confederados. 2 Libro de Adán e Eva 20:9

Pero sei, polo poder de Deus, que El non vos abandonará neste santo monte, porque os vosos fillos transgrediron o Seu mandamento e o dos nosos pais, que recibimos deles. 2 Libro de Adán e Eva 21:5

E un da orde dos anxos, despois de apartarse da orde que estaba debaixo del, concibiu un pensamento imposible, colocar o seu trono máis alto que as nubes sobre a terra, para que puidese chegar a ser igual en rango ao meu poder. Segredos de Enoc 29:3

Onde, entón, pode un home agocharse do teu coñecemento, oh Deus? As nosas obras están suxeitas á nosa propia elección e poder para facer o ben ou o mal nas obras das nosas mans; e na túa xustiza visitas os fillos dos homes. Salmos de Salomón 9

Porque quen, oh Deus, é forte se non é para dar grazas con verdade? E onde é poderoso un home se non é para dar grazas ao teu nome? Salmos de Salomón 15

Ninguén, oh meu Deus, cambia o teu lugar santo; e non é posible que o cambie e o coloque noutro lugar, porque non ten poder sobre el. Odas de Salomón 4:1-2

Confesade o seu poder e amosade a súa graza. Aleluia. Odas de Salomón 7:28

Porque non lles estaba permitido romper o seu selo, pois o poder que estaba sobre o selo era maior ca eles. Odas de Salomón 23:8

E mostroulle o seu sinal; guioume pola súa luz e deume a vara do seu poder; para que eu puidese someter as ideas dos pobos; e o poder dos homes fortes para humillalos; para facer guerra coa súa palabra e para obter a vitoria co seu poder. Odas de Salomón 29:7-9

Para os bendicidos hai alegría dos seus corazóns e luz daquel que habita neles: e palabras da Verdade, que se orixinou por si mesma: porque El é fortalecido polo santo poder do Altísimo: e El é imperturbable para sempre e para sempre. Aleluia. Odas de Salomón 32:1-2

Os grandes ríos son o poder do Señor: Odas de Salomón 39:1

Na carta de Aristeas, unha das recuperacións máis salientables e antigas desta colección, percorremos un longo camiño desde Adán e Eva, un longo camiño desde o Diluvio. Este escrito presenta un espectáculo da resiliencia da raza humana, que repoboou a Terra, con nacións poderosas que viven en pompa e esplendor. Introdución da Carta de Aristeas

Como estás tan ansioso por adquirir o coñecemento daquelas cousas que poden beneficiar á mente, sinto a miña obriga de compartirche toda a información que estea ao meu alcance. Carta de Aristeas 1:7

Deus Todopoderoso honrouvos moito e exaltado por riba de todos os vosos antepasados en gloria, e é xusto que lle prestedes a maior ofrenda de agradecemento que poidades. Carta de Aristeas 1:36

Creo que será útil inserir unha copia do decreto, porque deste xeito a magnanimidade do rei, a quen Deus lle outorgou o poder de salvar a multitudes tan vastas, quedará máis clara e manifesta. Carta de Aristeas 1:40

Dado que hai moitos xudeus asentados no noso reino que foron levados de Xerusalén polos persas na época do seu poder e moitos máis que viñeron co meu pai a Exipto como cativos, colocou a un gran número deles no exército e pagoulles salarios máis altos do habitual, e cando demostrou a lealdade dos seus líderes, construíu fortalezas e puxoas ao seu cargo para que os exipcios nativos puidesen ser intimidados por eles. Carta de Aristeas 2:16

Porque demostrou en primeiro lugar que só hai un Deus e que o seu poder se manifesta en todo o universo, xa que cada lugar está cheo da súa soberanía e ningunha das cousas que os homes fan en segredo sobre a terra escapa ao seu coñecemento. Porque todo o que fai un home e todo o que vai acontecer no futuro sonlle manifestos. Elaborando estas verdades coidadosamente e despois de deixalas claras, mostrou que mesmo se un home pensase en facer o mal, por non falar de levalo a cabo, non escaparía a ser detectado, porque deixou claro que o poder de Deus impregnaba toda a lei. Comezando polo seu punto de partida, continuou mostrando que toda a humanidade, excepto nós mesmos, cre na existencia de moitos deuses, aínda que eles mesmos son moito máis poderosos que os seres que adoran en van. Carta de Aristeas 6:6-9

Pois aínda que, falando en xeral, todas as cousas son iguais na súa constitución natural, xa que están todas gobernadas por un mesmo poder, con todo, hai unha razón profunda en cada caso individual pola que nos abstenemos do uso de certas cousas e disfrutamos do uso común doutras. Carta de Aristeas 6:23

Polo tanto, exhorta a lembrar que as partes mencionadas se manteñen unidas polo poder divino con habilidade consumada. Carta de Aristeas 6:44

Pois por medio das instrucións que dá con respecto ás comidas e bebidas e a casos particulares de contacto, pídenos que non fagamos nin escoitemos nada sen pensar nin que recorramos á inxustiza abusando do poder da razón. Carta de Aristeas 6:52

Acollendo esta resposta, preguntoulle a outro como podería converterse nun obxecto de temor para os seus inimigos. E el respondeu: Se, mantendo un vasto subministro de armas e forzas, lembrase que estas cousas eran impotentes para acadar un resultado permanente e concluínte. Pois mesmo Deus infunde medo nas mentes dos homes concedendo indultos e facendo simplemente unha exhibición da grandeza do seu poder. A este home o rei eloxiouno e logo díxolle ao seguinte: Cal é o ben máis elevado na vida? E el respondeu: Saber que Deus é o Señor do Universo e que nos nosos mellores logros non somos nós os que alcanzamos o éxito, senón Deus, que polo seu poder leva todas as cousas ao cumprimento e nos leva á meta. Carta de Aristeas 7:42-45

E Menedemo, o filósofo de Eretria, dixo: «É certo, oh rei, porque xa que o universo está gobernado pola providencia e xa que percibimos correctamente que o home é creación de Deus, dedúcese que todo o poder e a beleza da fala proceden de Deus». Carta de Aristeas 7:54

O rei eloxiouno e logo preguntoulle a outro como podía manter a verdade? En resposta á pregunta, dixo: Ao recoñecer que unha mentira trae unha gran desgraza a todos os homes, e máis especialmente aos reis. Pois, xa que teñen o poder de facer o que queiran, por que deberían recorrer ás mentiras? Ademais disto, debes lembrar sempre, oh rei, que Deus é un amante da verdade. Carta de Aristeas 8:6-7

Na medida en que me é posible decidir, cheguei á seguinte conclusión. Debes, oh rei, rexer as túas palabras e accións pola regra da piedade en todos os sentidos posibles, para que teñas a consciencia de que estás a manter a virtude e de que nunca escollas satisfacerte a expensas da razón e nunca, abusando do teu poder, desprezar a xustiza. Carta de Aristeas 8:21

Satisfeito con estas palabras, o rei preguntoulle ao seguinte, como podía estar libre de envexa? E el, despois dunha breve pausa, respondeu: Se consideras primeiro de todo que é Deus quen outorga a todos os reis gloria e grandes riquezas e ninguén é rei polo seu propio poder. Todos os homes desexan compartir esta gloria pero non poden, xa que é un don de Deus! Carta de Aristeas 8:29-30

O rei faloulle con amabilidade e logo preguntoulle ao seguinte: Que é o que se asemella á beleza en valor? E el respondeu: A piedade, porque é a forma preeminente da beleza, e o seu poder reside no amor, que é o don de Deus. Isto xa o adquiriches e con el todas as bendicións da vida. Carta de Aristeas 8:39-40

Ao día seguinte fixéronse os mesmos preparativos para o banquete, e o rei, en canto se presentou a oportunidade, comezou a facer preguntas aos homes que estaban sentados xunto aos que xa responderan, e preguntoulle ao primeiro: «É a sabedoría capaz de ser ensinada?». E dixo: «A alma está constituída de tal xeito que é capaz polo poder divino de recibir todo o ben e rexeitar o contrario». Carta de Aristeas 9:1-2

E ao día seguinte, cando se presentou a oportunidade, o rei preguntoulle ao seguinte home: Cal é a forma máis grave de neglixencia? E el respondeu: Se un home non coida dos seus fillos e dedica todo o esforzo á súa educación. Porque sempre rezamos a Deus non tanto por nós mesmos como polos nosos fillos para que toda bendición sexa deles. O noso desexo de que os nosos fillos posúan autocontrol só se realiza polo poder de Deus. Carta de Aristeas 9:22-23

O rei expresou o seu acordo e preguntoulle ao seguinte, como podía estar libre de erro? E el respondeu: Se sempre actúas con deliberación e nunca dás crédito ás calumnias, senón que probas por ti mesmo as cousas que se che din e decides polo teu propio xuízo as peticións que se che fan e levas a cabo todo á luz do teu xuízo, estarás libre de erro, oh Rei. Pero o coñecemento e a práctica destas cousas son obra do poder Divino. Deleitado con estas palabras, o rei preguntoulle a outro, como podía estar libre da ira? E dixo en resposta á pregunta: Se recoñecese que tiña poder sobre todos mesmo para inflixirlles a morte, se cedese á ira, e que sería inútil e lamentable que el, só por ser señor, privase a moitos da vida. Carta de Aristeas 9:28-31

O rei dixo que respondera ben e logo preguntoulle ao seguinte home: Cal é un bo consello? Actuar ben en todo momento e coa debida reflexión, explicou, comparando o que é vantaxoso para a nosa propia política cos efectos prexudiciais que resultarían da adopción do punto de vista oposto, para que, sopesando cada punto, poidamos estar ben aconsellados e o noso propósito poida ser cumprido. E o máis importante de todo, polo poder de Deus, todos os teus plans atoparán cumprimento porque practicas a piedade. Carta de Aristeas 9:33-34

O rei eloxiouno e preguntoulle a outro: Cal é o obxectivo da fala? E el respondeu: Convencer ao teu opoñente mostrándolle os seus erros nun exército ben ordenado de argumentos. Porque deste xeito gañarás ao teu oínte, non opoñéndote a el, senón outorgándolle eloxios co fin de persuadilo. E é polo poder de Deus que se consegue a persuasión. Carta de Aristeas 9:51-52

O rei alegrouse con esta resposta e preguntoulle a outro: "En que circunstancias debería un home sufrir dor? Nas desgrazas que lles ocorren aos nosos amigos", respondeu, "cando vemos que son prolongadas e irremediables. A razón non nos permite chorar polos que están mortos e liberados do mal, pero todos os homes choran por eles porque só pensan en si mesmos e no seu propio beneficio. Só polo poder de Deus podemos escapar de todo mal!" Carta de Aristeas 9:55-56

O rei dixo que dera unha boa resposta e preguntoulle a outro: Que home é digno de admiración? E el respondeu: O home que está dotado de reputación, riqueza e poder e posúe unha alma equivalente a todo iso. Ti mesmo demostras coas túas accións que es moi digno de admiración coa axuda de Deus, que che fai coidar destas cousas. Carta de Aristeas 10:11-12

Non é a razón que ten o poder de reprimir os apetitos? Na miña opinión, é así. Porque se a razón non tivese o poder de conter a súa ira, non tería falado así. 4 Macabeos 1:28,47

Ningún de vós pode extirpar unha disposición malévola, pero a Razón pode ser a súa poderosa aliada contra a influencia da malevolencia. 4 Macabeos 2:5

Apolonio, despois de investigar os detalles do asunto, eloxiou a Simón polo seu leal servizo ao rei e, correndo á corte de Seleuco, reveloulle o valioso tesouro; logo, tras recibir autorización para ocuparse do asunto, marchou inmediatamente ao noso país, acompañado polo maldito Simón e un exército moi poderoso, e anunciou que viña alí por orde do rei para tomar posesión dos depósitos privados do tesouro. 4 Macabeos 2:20

E Antíoco, mirándoo fixamente, dixo: «Antes de permitir que comecen as torturas para ti, oh home venerable, douche este consello: que comas carne de porco e salves a túa vida; porque respecto a túa idade e as túas canas, aínda que levalas tanto tempo e seguir aferrándote á relixión xudía me fai pensar que non es un filósofo... Pois considera tamén isto, que mesmo se hai algún Poder cuxo ollo estea posto nesta túa relixión, sempre che perdoará unha transgresión cometida por obrigación. 4 Macabeos 2:38,42

Sen dúbida, entón, a Razón Inspirada é señora das paixóns; pois se as súas paixóns ou sufrimentos prevaleceran sobre a súa Razón, atribuíriamoslles esta evidencia do seu poder superior. Pero agora que a súa Razón venceu as súas paixóns, atribuímoslle axeitadamente o poder de comandalas. 4 Macabeos 3:19-20

Porque o poder do lume é agudo e severo, e rapidamente disolveu os seus corpos. 4 Macabeos 6:40

Pero, con todo, aínda que tivo tantas tentacións para ceder aos seus instintos maternais, en ningún caso a terrible variedade de torturas tivo o poder de alterar a súa Razón; senón que a nai instou a cada fillo por separado, e a todos xuntos, a morrer pola súa relixión. 4 Macabeos 7:8

E estes homes, polo tanto, ao santificarse por Deus, non só recibiron esta honra, senón tamén a honra de que a través deles o inimigo xa non tivo máis poder sobre o noso pobo, e o tirano sufriu castigo, e o noso país foi purificado, converténdose eles como un rescate polo pecado da nosa nación; e a través do sangue destes xustos e a propiciación da súa morte, a divina Providencia librou a Israel que antes era maltratado. 4 Macabeos 8:15

Entón Haiqâr foi e presentou a Nadan, fillo da súa irmá. E fixo homenaxe e desexoulle poder e honra. E mirouno e admirouno e alegrouse del e díxolle a Haiqâr: É este o teu fillo, oh Haiqâr? Prego para que Deus o preserve. E como me serviches a min e ao meu pai Sarhadum, que este rapaz teu me sirva

e cumpra os meus compromisos, as miñas necesidades e os meus asuntos, para que eu poida honralo e facelo poderoso por ti. E Haiqâr fixo reverencia ao rei e díxolle: Que viva a túa cabeza, oh meu señor o rei, para sempre! Pídoche que sexas paciente co meu fillo Nadan e que perdoes os seus erros para que poida servirte como é debido. Entón o rei xuroulle que o faría o máis grande dos seus favoritos e o máis poderoso dos seus amigos, e que estaría con el con toda honra e respecto. E bicoulle as mans e despediuse del. Historia de Ahikar 1:21-24

Fillo meu! Non resistas a un home nos días do seu poder, nin a un río nos días da súa enchente. Historia de Ahicar 2:62

Despois diso, Haiqâr quedou sentado na súa casa e entregoulle a Nadan todos os seus bens, os escravos, as criadas, os cabalos, o gando e todo o demais que posuíra e gañara; e o poder de mandar e prohibir permaneceu na man de Nadan. E Haiqâr quedou sentado tranquilamente na súa casa, e de cando en vez Haiqâr ía e presentaba os seus respectos ao rei e volvía á casa. Cando Nadan se decatou de que o poder de mandar e prohibir estaba na súa propia man, desprezou a posición de Haiqâr e burlouse del, e púxose a culpalo cada vez que aparecía, dicindo: O meu tío Haiqâr está vello e non sabe nada agora. Historia de Ahikar 3:2-4

Cando Nadan percibiu o que sucedera, apoderouse del de envexa e celos, e comezou a queixarse a todos os que o preguntaban e a burlarse do seu tío Haiqâr, dicindo: O meu tío botoume da súa casa e preferiu o meu irmán a min, pero se o Deus Altísimo me dá o poder, traerei sobre el a desgraza de ser asasinado. Historia de Ahikar 3:11

E Nadan levouno e foi con el ao rei. E cando Haiqâr entrou na presenza do rei, fixo reverencia ante el no chan e desexou poder e vida perpetua ao rei. Historia de Ahikar 3:32

Entón Nadan berrou e dixo: Oh, Haiqâr, oh, cara negra! De que che serve a túa meditación ou o teu poder para facer este acto co rei? Historia de Ahikar 3:36

E eu, coa axuda do Deus Altísimo, co teu nobre favor e co poder do meu señor o rei, construireicheo como desexas. Historia de Ahicar 5:23

O quinto é o poder da fala, co que vén o coñecemento. O sétimo é o poder da procreación e as relacións sexuais, co cal, polo amor ao pracer, entran os pecados. Testamento de Rubén 1:18,20

Porque as mulleres son malas, fillos meus; e como non teñen poder nin forza sobre o home, empregan artimañas mediante atraccións externas, para atraelo cara a si. Testamento de Rubén 2:13

Pero ao escoitar isto, enfadeime moito contra Xudá, xa que o deixou marchar vivo, e durante cinco meses continuei iracundo contra el. Pero o Señor freoume e retiroume o poder das miñas mans; porque a miña man dereita estivera medio seca durante sete días. E souben, fillos meus, que por mor de Xosé isto me acontecera, e arrepinteime e chorei; e supliquei ao Señor Deus que a miña man fose restaurada e que me mantivese lonxe de toda contaminación, envexa e tolemia. Testamento de Simeón 1:12-14

E chamaredes enganador a un home que renova a lei no poder do Altísimo; e finalmente abalanzarédesvos sobre el para matalo, sen coñecer a súa dignidade, tomando sangue inocente pola iniquidade sobre as vosas cabezas. Testamento de Leví 4:27

E Beliar será atado por el, e el dará poder aos seus fillos para pisar os espíritos malignos. Testamento de Leví 5:27

E cando eu estaba nas augas de Cozeba, os homes de Jobel viñeron contra nós para loitar. E loitamos con eles e derrotalos; e matamos os seus aliados de Siloh, e non lles deixamos forza para vir contra nós. Testamento de Xudá 1:37-38

Porque mesmo se un home é rei e comete fornicación, é desposuído do seu reino ao converterse en escravo da fornicación, como eu mesmo sufrín. Porque dei o meu bastón, é dicir, o apoio da miña tribo; e o meu cinto, é dicir, o meu poder; e a miña diadema, é dicir, a gloria do meu reino. Testamento de Xudá 3:19-20

E o Señor bendiciu a Leví, e o Anxo da Presenza, a min; os poderes da gloria, Simeón; o ceo, Rubén; a terra, Isacar; o mar, Zebulón; os montes, Xosé; o tabernáculo, Benxamín; as luminarias, Dan; Edén, Neftalí; o sol, Gad; a lúa, Aser. Testamento de Xudá 4:29

E os espíritos do engano non teñen poder contra el, porque non mira a beleza das mulleres, para non contaminar a súa mente coa corrupción. Testamento de Isacar 1:35

Porque a ira é algo malo, fillos meus, porque perturba mesmo a propia alma. E o corpo do home enfadado fai seu, e sobre a súa alma obtén o dominio, e outorga ao corpo poder para que poida obrar toda iniquidade. E cando o corpo fai todas estas cousas, a alma xustifica o que se fai, xa que non ve ben. Polo tanto, o que está enfadado, se é un home poderoso, ten un triplo poder na súa ira: un pola axuda dos seus servos; e un segundo pola súa riqueza, pola que persuade e vence inxustamente; e terceiro, tendo o seu propio poder natural, obra con el o mal. E aínda que o home enfadado sexa débil, ten un poder dobre do que é por natureza; porque a ira sempre axuda a tal na anarquía. Este espírito sempre vai coa mentira á dereita de Satanás, para que con crueldade e mentira se poidan realizar as súas obras. Entendede, polo tanto, o poder da ira, que é van. Testamento de Dan 1:15-21

Porque Deus fixo todas as cousas boas na súa orde, os cinco sentidos na cabeza, e uniu o pescozo á cabeza, engadindo tamén o cabelo para a beleza e a gloria, despois o corazón para o entendemento, o ventre para os excrementos e o estómago para a remorsión, a traquea para respirar, o fígado para a ira, o fel para a amargura, o bazo para o riso, as rédeas para a prudencia, os músculos dos lombos para o poder, os pulmóns para respirar, os lombos para a forza, e así sucesivamente. Testamento de Naftalí 1:20

Outro comete adulterio e fornicación, e abstéñase de carnes, e cando xaxúa fai o mal, e co poder da súa riqueza abruma a moitos; e a pesar da súa excesiva maldade cumpre os mandamentos: isto tamén ten un dobre aspecto, pero o conxunto é malo. Testamento de Aser 1:17

Pero para que aprendas que a maldade dos impíos non ten poder sobre aqueles que adoran a Deus con castidade, mirade, tomarei del e comerei diante de ti. Testamento de Xosé 1:55

A inclinación do bo home non está no poder do engano do espírito de Beliar, porque o anxo da paz guía a súa alma. Testamento de Benxamín 1:33